

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ;

Ακόμει συνεχώς πως με τα νομοσχέδια και τους νόμους, οι οποίοι σωρηδόν ψηφίζονται και επιβάλλονται τώρα τελευταία, συμμορφωνόμεστε με τα ευρωπαϊκά πρότυπα και τις ευρωπαϊκές οδηγίες. Θα κάνουμε τα πάντα, λένε οι πολιτικοί μας, για να μη βγούμε έξω από τα πλαίσια που μας έθεσαν οι εταίροι μας και να μη χάσουμε τις

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Β' Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΛΕΠΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Η γενεαλογία της πολιτικής είναι συνεχής και γνησία κατά τους προγόνους. Η αργία εγέννησε την πεινιά. Η πεινιά έτεκε την πείναν. Η πείναν παρήγαγε την όρεξιν. Η όρεξιν εγέννησε την αυθαιρεσίαν. Η αυθαιρεσία εγέννησε την ληστείαν. Η ληστεία εγέννησε την πολιτικήν. Ιδού η αυθεντική καταγωγή του τέρατος τούτου. Τότε και τώρα, πάντοτε η αυτή. Τότε διά της βίας, τώρα διά του δόλου... και διά της βίας. Πάντοτε αμετάβλητοι οι σχοινοβάται

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

συνεχίζεται στη σελ. 6

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

1. Ορισμός και ανάλυση

Κοινωνικό συναίσθημα είναι το συναίσθημα που προκαλείται από την έμφυτη τάση του ανθρώπου να δημιουργήσει αγαθές σχέσεις με τους συνανθρώπους του και να συζήσει αρμονικά με αυτούς. Ο κοινωνικός άνθρωπος αισθάνεται ευχαρίστηση για την ευτυχία των άλλων και λύπη για τη δυστυχία. Πολλές φορές μάλιστα φθάνει και στην αυτοθυσία για να σώσει κινδυνεύοντα συνάνθρωπό του ή να υπερασπίσει ιδανικά. Ως βάση του κοινωνικού συναίσθηματος στην τελεία του ανάπτυξη λαμβάνεται η θαυμάσια ρήση της Αγίας Γραφής: «Αγαπήσεις τον πλησίον

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΨΑΤΙΚΑ

- ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΦΑΚΕΛΑΚΙ
- ΝΑ ΠΑΠΑΣ, ΝΑ ΜΑΛΑΜΑ
- ΤΙ ΛΕΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ...
- ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ

σελ. 8

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Tax. Γραφείο
Κ.Κ. Λάρισα
Αριθμός Άδειας
061603

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΖ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 194-195 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

Who Are the Authors of the The Georgia Guidestones?

The English version of the Guidelines - The ten guidelines for a new Age of Reason are as follows:
1. Maintain humanity under 500,000,000 in perpetual balance with nature.
2. Guide reproduction wisely - impressing (stress and diversity). 3. Unite humanity with a single new language.
4. Hold private (title - tradition - and all things with temporal reason. 5. Preserve people and nations with fair laws and just courts.
6. Let all nations take mutually beneficial decisions in a world of peace. 7. Avoid petty laws and useless officials.
8. Balance personal rights with social duties. 9. Free trade - beauty - love - working harmony with the planets.
10. Be not a cancer on the earth - leave room for nature - Leave room for nature.

Who Are the Authors of the The Georgia Guidestones?
(Roman Catholic Rosicrucian Order) Seeking entry into the Rosicrucian mysteries. (B) Notice the candidate in showing the hand sign of secrecy. Also notice the letters "R.C." on the R.C. Christian, with the R.C. Christian in a clear reference to Christian Rosicrucian whose English name is Christian Rose Cross, the legendary founder of the Rosicrucian Order. <http://www.rosicrucians.org/eng/2012/08/08/>

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ή της Νέας Τάξης Πραγμάτων

συνέχεια στη σελ. 5

ΜΑΘΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ: Πολλή Θρησκεία και καθόλου Χριστός

Γράφει ο Δημήτρης Νασιός

«...άνθρωπος γαρ εστιν, ουχ όστις απλής χείρας και πόδας έχει ανθρώπου, ουδ' όστις εστί λογικός μόνον, άλλ' όστις ευσεβείαν και αρετήν μετά παρησίας ασκει»

- Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Είναι γνωστό πως τρία σχολικά μαθήματα αποτελούν «σκόλοπα της σαρκί» των ποικιλώνυμων εθνομάχων και νεοφανών Γραικύλων: η Ιστορία, η Γλώσσα και τα Θρησκευτικά.

Στην Ιστορία τις είδαμε τις «προκοπέες» τους μέσω του ρεπούσειου άγους. Η πολύπαθη «Γλώσσα», διά των νυν βιβλίων-περιοδικών ποικίλης ύλης, συνεχίζει να ταλαιπωρεί δασκάλους και να δηλητηριάζει μαθητές • για το δε μάθημα των Θρησκευτικών, θέτουν απροκάλυπτα το (ψευτο)δίλημμα: ή καταργείται ή μετατρέπεται

συνεχίζεται στη σελ. 7

Η ΕΛΛΑΔΑ παραδόθηκε

Ανήκει πλέον στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας Ε.Μ.Σ.

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (Ε.Μ.Σ.) είναι ένα νέο χρηματοδοτικό ίδρυμα που έχει την έδρα του στο Λουξεμβούργο και για το οποίο το ΒΗΜΑ είχε γράψει:

«Ο Ε.Μ.Σ. στην ουσία αντιπροσωπεύει την εξουσία της διεθνούς χρηματοδότησης με την έγκριση των πολιτικών

εκπροσώπων μας. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, μέχρι στιγμής, το σχέδιο συμφωνίας για το Ε.Μ.Σ. αναπτύχθηκε βασιζόμενο στην αμερικανική νομοθεσία από την δικηγορική εταιρεία Freshfields Bruchaus Deringer. Αυτό το είδος της συμφωνίας, Αγγλο-Αμερικανικού τύπου, απέχει

παρασάγγας από κάθε ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό...

Σήμερα σας παρουσιάζω τους αρχιτέκτονες μιας εκκολλημένης δικτατορίας: είναι οι ΗΠΑ μαζί με τον παντοδύναμο χρηματοπιστωτικό κλάδο και με εργοδηγούς: τους διεφθαρμένους πολιτικούς της Ευρώπης, με επικεφαλής την κυρία

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΕΡΓΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ 192

ΟΡΑΜΑ: Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Από τη στιγμή που ανέβηκε τις βαθμίδες της αρχιερατικής τιμής ο αρχ. Ιερώνυμος Α΄ Κοτσώνης, ρίχτηκε στη δουλειά, με πρώτο μέλημά του την ανάδειξη στα επισκοπικά αξιώματα διακεκριμένων, ηθικών εκκλησιαστικών προσωπικτήτων και γενικά κληρικών όλων των βαθμίδων αξίων της αποστολής των, εργασθέντων

συνεχίζεται στη σελ. 4

ΔΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΞΕΛΙΧΤΗΚΑΝ ΣΕ ΠΑΡΩΔΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ 193

ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ

Ο Πολυζωίδης αρνείται να διαβάσει την απόφαση που δεν την είχε υπογράψει. Τότε με εντολή του υπουργού ανέλαβε να υποκαταστήσει τον Πρόεδρο ο δικαστής Σούτσος - γαμπρός του υπουργού Σχινά - και διατάζει να φέρουν στην αίθουσα τους κατηγορούμενους. Είχε νυχτώσει, όταν οι χωροφύλακες οδήγησαν στην αίθουσα τον Κολοκοτρώνη

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΕΡΙΞΑΝ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ!

Ποιος δεν θυμάται τον Αμερικανό στρατηγό Γουέσλεϊ Κλαρκ; Τον στρατιωτικό που ήταν επικεφαλής των βομβαρδισμών που πριν από 13 χρόνια μετέτρεψε τη Σερβία σε κερσομιδαριό. Ε, λοιπόν, ο Γουέσλεϊ Κλαρκ επανέρχεται σαν το δολοφόνο στον τόπο του εγκλήματος. Χωρίς στολή αυτή τη φορά και με πολιτικό κουστούμι του μόντιζερ της εταιρείας ENDIVITY, ενός κανονικού κολοσσού στον τομέα της ενέργειας. Πήγε στο Κόσοβο και ζήτησε από την κυβέρνηση της Πρίστινα άδεια για «έρευνα και εκμετάλλευση κοιποσμάτων άνθρακα με στόχο την παραγωγή συνθετικών καυσίμων», όπως αναφέρουν τα τηλεγραφήματα των μεγάλων ειδησεογραφικών πρακτορείων.

Προσθέτουν ακόμη πως στο «πακέτο προφοράς» του ατζέντι στρατηγού αναφέρεται πως η εταιρεία προσδοκά την παραγωγή 15,9 εκατομμυρίων λίτρων υψηλής ποιότητας συνθετικού υγρού καυσίμου ντιζελ. Καταλάβετε τώρα γιατί έπεσαν οι μπόμπες; Απλούστατα για ανθρωπιστικούς λόγους. ΥΓ: Τα ίδια τηλεγραφήματα αναφέρουν πως ο στρατηγός και η εταιρεία του ενδιαφέρονται για επενδύσεις και στην ευρύτερη περιοχή. Λέτε να τον δούμε και στα μέρη μας; Με τη φτώχεια που μας δέρνει και την κακομοιριά μας είναι φυσικό να μαζεύονται σαν τις μέλισσες στο μέλι τα μεγάλα αρπακτικά. Και να το παίξουν και σωτήρες...

ΝΤΡΟΠΗ και πάλι ΝΤΡΟΠΗ

Γι' αυτό που έγινε το Σάββατο (24-8-13) στη Φλώρινα κατά το τριετές μνημόσυνο του π. Αυγουστίνου Καντιώτη είναι το πιο λίγο που θα μπορούσε να πει κανείς. ΝΤΡΟΠΗ.

Επειδή κάθε νέο συμβάν έχει τις ρίζες του σε προηγούμενες αιτίες, ας κάνουμε μια μικρή αναδρομή.

Όταν πληροφορήσαν το Γέροντα Αυγουστίνο, ότι ο Θεοκλήτος έγινε δεσπότης Φλώρινας, έβγαλε αναστεναγμό, σούφρωσε τα χείλη του και κούνησε απαισιόδοξα το δεξί του χέρι. Γιατί άραγε;

Ήξερε ο Γέροντας τί έλεγε, γιατί ξεχώριζε από τους άλλους στην κατά Θεόν σοφία, την αληθινή πίστη και τη διάκριση. Και δεν έπεφτε έξω. Ένα απ' τα πολλά περιστατικά που αποδεικνύει το χάρι-

σμα του Θεού στον π. Αυγουστίνο να διαβάσει τη σκέψη και τα λόγια του συνομιλητή του είναι και το παρακάτω:

Σε πασχαλιάτικο τραπέζι ο Πρωτοσύγκελος Ιουστίνος Μπαρδάκας - γνωστός σ' εμάς από τους ύμνους και τις κολακίες στον αντικανονικό δεσπότη Λάρισας για μια μελλοντική ψήφο - λέγει στο Γέροντα Αυγουστίνο: «Γέροντα εμείς σ' αγαπάμε...».

Κι ο πανέξυπνος π. Αυγουστίνος, αφού τον κοίταξε, του απάντησε χαμογελώντας: «Αμφιβάλλω».

συνεχίζεται στη σελ. 8

συνέχεια από
την 1η σελίδα

Η ΕΛΛΑΔΑ παραδόθηκε

Ανήκει πλέον στον Ευρωπαϊκό
Μηχανισμό Σταθερότητας Ε.Μ.Σ.

Μέρκελ και τον κύριο Σόμπλε, που καταστρέφουν τους λαούς της Ευρώπης με πρόσχημα την διάσωση του ευρώ, όταν όλοι γνωρίζουν τώρα ότι αυτό είναι σχεδόν αδύνατον να διασωθεί όπως έχει σήμερα...»

(www.tovima.gr 30/11/12).

Διευθύνων σύμβουλος αυτού του ιδρύματος αλλά συγχρόνως και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) είναι ο Γερμανός Klaus Regling.

Ο σκοπός της ίδρυσής του αναφέρεται σε μια μικρή αλλά περιεκτική σε ουσία – για κάποιον που ξέρει να διαβάσει – ανακοίνωση που λέει: «Από την 1^η Ιουλίου 2013, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας (Ε.Μ.Σ.) είναι ο μοναδικός και μόνιμος μηχανισμός για την αντιμετώπιση των νέων αιτήσεων για οικονομική ενίσχυση από τα κράτη-μέλη της ευρωζώνης. Από αυτή την ημέρα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) δεν μπορεί πλέον να συμμετάσχει σε νέα προγράμματα χρηματοδότησης ή να συνάψει νέες συμφωνίες δανείου».

Δύο χώρες, προς το παρόν, δεν έχουν υπογράψει αυτό το σύμφωνο και αποστασιοποιήθηκαν: 1) η Μ. Βρετανία της οποίας ο Πρωθυπουργός David Cameron δήλωσε: «Δεν υπογράφω αυτό το σύμφωνο. Δεν το επικυρώνουμε και συνεπώς δεν δεσμεύεται το Ηνωμένο Βασίλειο με κανένα τρόπο», και 2) ο Τσέχος Πρωθυπουργός Petr Necas που είπε στο Γάλλο Πρόεδρο: «Είναι αδύνατο να προχωρήσει η χώρα μου στο σύμφωνο αυτό για συνταγματικούς λόγους».

Ας δούμε όμως επιγραμματικά, τί προβλέπει η Συνθήκη ίδρυσης του Ε.Μ.Σ., για την οποία δεν είπαν σχεδόν τίποτα τα Μ.Μ.Ε., ο δε τύπος έγραψε ελάχιστα. Επίσης το γεγονός ότι η χώρα μας υπέγραψε

δύο δανειακές συμβάσεις (μνημόνια) με την ευρωζώνη και από την 1/7/13 πέρασε στο μόνιμο Ε.Μ.Σ., γι' αυτό, γράφτηκαν ελάχιστα και μάλιστα στα «ψιλά».

Άρθρο 32 παρ. 2 της Συνθήκης: «Ο Ε.Μ.Σ. διαθέτει πλήρη νομική προσωπικότητα και έχει πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα:

α) να αποκτά και να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία

παραιτηθεί ρητώς από την ασυλία του για τους σκοπούς οιασδήποτε διαδικασίας ή βάσει των όρων οιασδήποτε συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένης της τεκμηρίωσης των χρηματοδοτικών του μέσων».

Η παρ. 4 του ίδιου άρθρου αναφέρει: «Η περιουσία, οι χρηματοδοτικοί πόροι και τα στοιχεία του ενεργητικού του Ε.Μ.Σ., ανε-

μό που είναι αναγκαίο για την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στην παρούσα συνθήκη, όλη η περιουσία, οι χρηματοδοτικοί πόροι και τα στοιχεία του ενεργητικού του Ε.Μ.Σ. δεν υπόκεινται σε κανέναν περιορισμό, ρύθμιση, έλεγχο και μορατόρια οποιασδήποτε φύσεως. Ο Ε.Μ.Σ. απαλλάσσεται από οιαδήποτε υποχρέωση έγκρισης ή αδειοδότησης από πιστωτικό ίδρυμα, πάροχο επενδυτικών υπηρεσιών ή άλλου είδους επίσημη αδειοδοτημένη, ή ρυθμιζόμενη οντότητα, δυνάμει των νομοθεσιών εκάστου μέλους του Ε.Μ.Σ.».

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Από την στιγμή που ενταχθεί ένα κράτος-μέλος στην κηδεμονία του Ε.Μ.Σ. και δεχτεί τους όρους δανειακής διευκόλυνσης, παραιτείται από κάθε δυνατότητα κατοπινής διαπραγμάτευσης ή επαναδιαπραγμάτευσης των όρων και των συνθηκών. Πρόκειται για ένα υπερκράτος, που στην πράξη μπορεί να εκποιήσει άλλα κράτη στο όνομα της δανειοδοτικής διευκόλυνσης. Μπορεί ακόμη και να αποκτήσει περιουσία (κινητή και ακίνητη) άλλου κράτους ως δική του

κάτω από το καθεστώς των όρων δανειακής διευκόλυνσης που παρέχει. Αυτή την περιουσία μπορεί να τη διαχειριστεί όπως θέλει χωρίς κανέναν περιορισμό και υπό το καθεστώς πλήρους ασυλίας σε όλα τα κράτη-μέλη.

Το «Βήμα» έγραψε σχετικά: «Όλοι οι υπάλληλοι του Ε.Μ.Σ. (Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας) απολαμβάνουν νομική ασυλία, κανείς δεν μπορεί να προσφύγει κατά τον Ε.Μ.Σ. ή των υπαλλήλων του. Όμως, ο Ε.Μ.Σ. μπορεί να υποβάλει καταγγελία εναντίον όλων και οποιουδήποτε και έχει απίστευτα δικαιώματα: μπορεί ανά πάσα στιγμή θεω-

ρήσει σκόπιμο, να απαιτήσει από όλα τα κράτη που έχουν υπογράψει τη συμφωνία όσα χρήματα θελήσει. Και όλα αυτά χωρίς αιτιολογία. Τα μέλη πρέπει να συμμορφωθούν μέσα σε επτά μέρες χωρίς να είναι δυνατόν να φέρουν αντίρρηση» (tovima.gr).

Με απλά λόγια. Οι αυτοεκλεγμένοι αφέντες που θα διαχειρίζονται τον Ε.Μ.Σ., θα είναι ελεύθεροι να λεηλατούν τους πολίτες εσαεί, χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο και περιορισμό.

Ο Anthony Wite, πολιτικός και οικονομικός σχολιαστής και επιχειρηματίας, σε άρθρο του θεωρεί τον Ε.Μ.Σ. μια απάτη μιας νέας μορφής ολοκληρωτισμού, έγραφε το εξής: «Η Ε.Ε. πουλήθηκε σαν εμπορική ένωση. Αργότερα μετεξελίχθηκε σε νομισματική ζώνη. Τώρα προσπαθεί να γίνει αυτοκρατορία με όλη τη σημασία της λέξης, με υποτελείς και κατακτημένα εδάφη, που θα της καταβάλλουν σε τακτά διαστήματα απεριόριστους φόρους υποτέλειας» (the New American).

Ποιο αξιοπρεπές κράτος θα δεχόταν έναν τέτοιο μηχανισμό; Ποιο σοβαρό κράτος θα δεχόταν να τεθεί υπό τη δικαιοδοσία και τη δικαιοπρακτική ικανότητα ενός τέτοιου μηχανισμού όπως είναι ο Ε.Μ.Σ.; Μόνο εκείνο το κράτος που θέλει να αυτοκτονήσει τιθέμενο υπό καθεστώς εκποίησης.

Την ώρα που τυπώνονταν η εφημερίδα ανακοινώθηκε από τα Μ.Μ.Ε. ότι οι αξιωματούχοι της Ευρώπης ζήτησαν η χώρα μας να υπαχθεί επίσημα στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας του Λουξεμβούργου. Δεν γνωρίζουμε τί απάντησε η κυβέρνηση.

Την ίδια ημέρα κυκλοφόρησε εβδομαδιαία εφημερίδα με τίτλο: «Η Ελλάδα μεταφέρει την έδρα της στο Λουξεμβούργο!...»

β) να συμβάλλεται γ) να είναι διάδικος και δ) να συνάπτει συμφωνία και/ή πρωτόκολλα για την έδρα, όποτε είναι αναγκαίο, για την εξασφάλιση της αναγνώρισης και της επιβολής του νομικού καθεστώτος και των προνομίων και ασυλιών του».

Η παρ. 3 του ίδιου άρθρου αναφέρει: «Ο Ε.Μ.Σ., η ακίνητη περιουσία, οι πόροι του και τα περιουσιακά του στοιχεία, ανεξαρτήτως τοποθεσίας και κατόχου, χαίρουν ασυλίας από οιασδήποτε μορφής δικαστικής διαδικασίας, εκτός εάν ο Ε.Μ.Σ.

ξαρτήτως τοποθεσίας και κατόχου, χαίρουν ασυλίας έναντι έρευνας, επίταξης, δήμευσης, απαλλοτρίωσης ή οποιασδήποτε άλλης μορφής κατάσχεσης, αφαίρεσης ή δέσμευσης βάσει εκτελεστικών, δικαστικών, διοικητικών ή νομοθετικών μέτρων».

Οι παρ. 5 & 6 του ίδιου άρθρου αναφέρουν: «Τα αρχεία του Ε.Μ.Σ. και όλα τα έγγραφα που ανήκουν στον Ε.Μ.Σ. ή βρίσκονται στην κατοχή του είναι απαραβίαστα. Οι χώροι των εγκαταστάσεων του Ε.Μ.Σ. είναι απαραβίαστο».

Ενώ οι παρ. 8 & 9 του ίδιου άρθρου αναφέρουν: «Στο βαθ-

συνέχεια από
την 1η σελίδα

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

σου ως σεαυτόν». Το συναίσθημα τούτο είναι καθολικό και εκδηλώνεται από τη βρεφική ηλικία. Και ενώ προχωρεί ο χρόνος και ανάλογα με την πνευματική ιδιοσυγκρασία του ατόμου και των επιδράσεων που δέχεται, ενι-

σχύεται, εξελίσσεται, παρουσιάζει διάφορες μορφές, από τις οποίες σπουδαιότερες είναι: η συμπάθεια, η ευσπλαχνία, η φιλία, η αγάπη.

II. Σπουδαιότητα

1) Συνδέει και ενώνει το άτομο με την κοινωνία. 2) Εξασφαλίζει προϋποθέσεις ομαλής ζωής. 3) Καλλιεργεί την αλληλεγγύη και τη συνεργασία. 4) Διευκολύνει στις δύσκολες στιγμές του βίου. 5) Τονώνει τη χαρά και εξασθενεί τη λύπη. 6) Υπενθυμίζει τα καθήκοντα προς τον πλησίον. 7) Συντελεί στη εκπλήρωση των καθηκόντων του ατόμου προς την κοινωνία. 8) Καλλιεργεί τρόπους καλής συμπεριφοράς. 9) Μετριάζει τα πάθη και εξευγενίζει την ψυχή. 10) Επιφέρει πνευματική ευχαρίστηση και ψυχική ανακούφιση. 11) Δίνει ευτυχία ανάπτυξη στο νου και ευγενή ενεργητικότητα στην ψυχή. 12) Απεργάζεται την ενότητα και πραότητα της κοινωνίας.

III. Παράγοντες και μέσα ανάπτυξης

Οι παράγοντες που παίζουν αποφασιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του κοινωνικού συναισθήματος του παιδιού είναι: 1) η κληρονομικότητα, 2) η οικογένεια, 3) το σχολείο, 4)

ανάπτυξη του είναι τα ακόλουθα: 1. Το καλό παράδειγμα. Αναντίρρητα το καλό παράδειγμα αποτελεί το δραστικότερο μέσο αγωγής και συνεπώς οφείλουν τόσο η οικογένεια όσο και το σχολείο να παρουσιάζονται κατά τρόπο άμεμπτο στα παιδικά μάτια. 2. Η τόνωση του θρησκευτικού συναισθήματος. «Όστις σπείρει του χριστιανισμού τον σπόρον εις την καρδίαν ενός παιδιού, καλλιεργεί εν φυτόν δια το παράδεισον» είπε ο μεγάλος παιδαγωγός Pestalozzi. Ο δε Απόστολος των Εθνών Παύλος γράφει: «τοις αγαπώσιν τον Θεόν πάντα συνεργείν εις αγαθόν». 3. Η καλλιέργεια του καλαισθητικού συναισθήματος. Ο σοφός της αρχαιότητας Πλάτων λέγει: «τους ρυθμούς και τας αρμονίας αναγκάζουσιν οικειούσθαι τας ψυχάς των παιδων, ίνα ημερότεροι ώσιν εις το λέγειν και πράττειν». 4. Η εξαγωγή διδαγμάτων από τη διδασκόμενη ύλη των διαφόρων μαθημάτων. 5. Ο εθισμός του παιδιού από τη μικρή του ηλικία σε καλές πράξεις. 6. Η αυτοκυριαρχία και ο περιορισμός των παθών. 7. Η καλλιέργεια της ευγενούς άμιλλας και η συναίσθηση της ευθύνης. 8. Η εμφύσηση πίστης και ενθουσι-

ασμού στην ανθρώπινη αξία. 9. Το σύστημα της ομαδικής εργασίας. 10. Τα κοινωνικά και ομαδικά παιχνίδια, αλλά και η αποφυγή των κακών συναναστροφών. 11. Η πειθαρχία στους σχολικούς κανονισμούς. 12. Οι σχολικές γιορτές και εκδρομές. 13. Η ίδρυση και η λειτουργία μαθητικής κοινότητας. 14. Η αυτοδιοίκηση των μαθητών. 15. Η σχολική αλληλογραφία. 16. Η συγκρότηση ομάδων Ερυθρού Σταυρού Νεότητας. 17. Η ειλικρινής και ανελλιπής συνεργασία σχολείου και οικογένειας. 18. Η ολοκληρωμένη προσωπικότητα του εκπαιδευτικού. Ο εκπαιδευτικός ασκεί τεράστια επίδραση στους μαθητές του και πρέπει να συγκεντρώνει τις αρετές μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Για τη σωστή άσκηση της αποστολής του ο Γρηγόριος θεολόγος γράφει: «Καθαρθήναι και δει πρώτον, είτα καθάραι, σοφισθήναι και ούτω σοφίσει, γενέσθω φως και φωτίσει, εγγίσει Θεώ και προσαναγεί άλλους, αγιασθήναι, και αγιάσει, χειραγωγήσει μετά χειρών, συμβουλευθεί μετά συνέσεως». Και ο Πλούταρχος αποφαινεται: «Διδασκάλους γαρ ζητητέον τοις τέκνοις, οι και τοις βίοις εισίν αδιάβλητοι και τοις τρόποις ανεπιληπτοι και ταις εμπειρίαις άριστοι».

A.K.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 194-195

ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΙΟΥΛΙΟΣ- ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

Ιδιοκτήτης - Εκδότης

- Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 22 & Αστροναυτών, Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

Το άρθρο αυτό είναι συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο με θέμα: «Το ηθικό συναίσθημα»

και τον Πλαπούτα. Το θέαμα που αντίκρισαν οι δύο στρατηγοί προείδεαζε για την απόφαση που είχαν πάρει. Η αίθουσα ήταν γεμάτη από λογχοφόρους χωροφύλακες εκ των οποίων μερικοί στέκονταν πίσω από τα καθίσματα των δύο δικαστών, με τις λόγχες πάνω από τα κεφάλια τους.

Ο υπουργός διατάζει το γραμματέα να διαβάσει την απόφαση. Όσο διαρκούσε η ανάγνωση, ο Κολοκοτρώνης, ψύχραιμα, έπαιζε απαλά με τις χάνδρες του κομπολογιού του. Δεν συγκινείται ούτε όταν ακούει την τρομερή φράση: «**Ο Δημήτριος Πλαπούτας και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καταδικάζονται εις θάνατον ως ένοχοι εσχάτης προδοσίας**». Ο Κολοκοτρώνης σηκώθηκε, έκανε το σταυρό του και είπε: «**Κύριε ελέησον! Μνήσθητί μου Κύριε όταν έλθεις εν τη Βασιλεία σου**». Απευθυνόμενος στους δικηγόρους με σταθερή φωνή τους είπε: «Αντίκρισα τόσες φορές το θάνατο και δεν το φοβήθηκα. Ούτε τώρα τον φοβούμαι». Αντίθετα ο Πλαπούτας ταραχθηκε και δάκρυσε. Ο Κολοκοτρώνης τον κοίταξε και μονολογώντας είπε: «Εγώ δε λυπάμαι για τον εαυτό μου, μα γι' αυτόν που έχει εφτά (7) κόρες και ένα γιο ανήλικο και θα μείνουν ορφανά!». Και γυρίζοντας προς τον Πλαπούτα, αποπέρωντάς τον, του κραίνει: «Βρε συ, δεν ντρέπεσαι; Εσύ δεν φοβήθηκες τους Τούρκους και τώρα κλαις; Κουράγιο ξάδελφε! Τ' όνειρό μας ήταν να ελευθερώσουμε την Πατρίδα. Μη λυπάσαι λοιπόν. Εμείς κάναμε το χρέος μας και αυτοί ας μας καταδικάσουν».

Οι χωροφύλακες δεν χάνουν καιρό. Τους δένουν τα χέρια και

τους βγάζουν από την αίθουσα του δικαστηρίου. Ο Κολοκοτρώνης, νομίζοντας ότι θα τους πάνε κατευθείαν στην γκιλοτίνα, σήκωσε τα δεμένα χέρια του και σέρνοντάς τα στο λαμό, τους ρώτησε: «Πού;». Δηλαδή, πού θα μας καρατομήσετε; Απάντηση δεν πήρε. Έξω τους περίμεναν οι Πραιτωριανοί φρουροί της αντιβασιλείας για να τους συνοδέψουν μέχρι την φυλακή Ιτς Καλέ.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ

Παροιμιώδης θα μείνει η στωικότητα του Γέρου του Μωριά, όταν κάποιος από το πλήθος, που είχε συγκεντρωθεί, φώναξε: «Στρατηγέ, κάνε κάτι: θα σε σκοτώσουν άδικα». Και ο Κολοκοτρώνης του απάντησε: «Είναι καλύτερο αυτό, από το να με σκοτώναν δίκαια».

Στις φυλακές Ιτς Καλέ τους έκλεισαν στο ίδιο κελί. Στο δεσμοφύλακά τους οι θανατοποινίτες έδωσαν τις τελευταίες παραγγελίες προς τις οικογένειές τους. Ο Κολοκοτρώνης παρέδωσε το δαχτυλίδι του. «Δώστο στο μικρό μου γιο τον Καλίνο και πες του να με θυμάται. Του παραγγέλνω, καθώς και σ' όλους τους δικούς και φίλους, να μην κάνουν το παραμικρό κίνημα και ταραξουν την ησυχία».

Την άλλη μέρα συνήλθε εκτάκτως το υπουργικό συμβούλιο. Ο Μαυροκορδάτος που πήρε πρώτος το λόγο ζήτησε να δοθεί χάρη στους καταδικασθέντες, και να απολυθούν από τις φυλακές και όλοι οι άλλοι κρατούμενοι. Ο Κωλέτης δεν συμφώνησε, και ζήτησε, αφενός την καρατόμηση των δύο «προδοτών» και αφετέρου την γρήγορη εισαγωγή σε

δίκη των άλλων είκοσι ένα (21) κατηγορουμένων.

Ο Βασιλεύς Όθωνας προαισθανόμενος το τι μπορεί να συμβεί με το θρόνο του, και συμβουλευόμενος τον αντιβασιλέα Αρμανσπεργκ, κάλεσε τους δύο άλλους αντιβασιλείς Μάουερ και Χέιντεκ – πολέμιοι των στρατηγών – και τους παρεκάλεσε να μην εκτελέσουν τους δυο στρατηγούς. Λέγεται, ότι ο ανήλικος εστεμμένος για να τους συγκινήσει, δε δίστασε να κλάψει μπροστά τους λέγοντας: «Σας το ζητώ ως προσωπική χάρη». Οι δύο αντιβασιλείς κάμφθηκαν αλλά ζήτησαν ανταλλάγματα: Να παυτεί άμεσα ο Μαυροκορδάτος, να παραπεμφθούν σε δίκη οι Πολυζωίδης και Τερτσέτης – όπως και έγινε – και η θανατική ποινή να μετατραπεί σε εικοσαετή δεσμά.

Η απόφαση υπογράφηκε αμέσως και ο υπασπιστής του Όθωνα στάλθηκε στην φυλακή Ιτς Καλέ να αναγγείλει την είδηση στους φυλακισμένους στρατηγούς. Ήταν μεσάνυχτα και οι στρατηγοί κοιμόνταν. Όταν άκουσαν το βαρύ κλειδί στην πόρτα του κελιού τους, πετάχθηκαν επάνω. Άντε η ώρα για την γκιλοτίνα σιγοψιθύρισαν. Ο υπασπιστής τους ανήγγειλε ότι ο Όθωνας έχει μετριάσει την ποινή τους σε είκοσι χρόνια δεσμά. Τότε ο Κολοκοτρώνης κούνησε το κεφάλι και του είπε: «Θα γελάσω τον Βασιλέα. Δε θα

ζήσω τόσους χρόνους».

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1834 κάθισαν κατηγορούμενοι οι έντιμοι δικαστές Πολυζωίδης και Τερτσέτης ενώπιον του «Εγκληματικού Δικαστηρίου», γιατί αρνήθηκαν να υπογράψουν την θανατική ποινή των δύο στρατηγών (που σπρήχτηκε σε ψεύτικες κατηγορίες) και διότι εξαγοράστηκαν «από τον χρυσόν της κολοκοτρωνικής φάρας». Το δικαστήριο αθώωσε πανηγυρικά τους κατηγορούμενους. Με την ενηλικίωσή του ο Όθωνας (Μάιος 1835) χορήγησε αμνηστία στον Κολοκοτρώνη και Πλαπούτα, αλλ' η υγεία του Γέρου μέσα στην φυλακή κλονίστηκε και χωρίς καμία περιθάλψη κινδύνεψε

να πεθάνει.

Η απονομή χάριτος έγινε δεκτή από τον κόσμο με αισθήματα χαράς.

ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΔΙΚΗ

Πριν 39 χρόνια συντελέστηκε μια άλλη δίκη παρωδία, όμοια με του Κολοκοτρώνη και των άλλων, του μακαριστού Θεολόγου (μητροπολίτη Λάρισας) με τη διαφορά ότι οι μεν αθώωθηκαν σε σύντομο χρόνο και αποκαταστάθηκαν, ενώ ο δε Θεολόγος εξακολουθεί να διώκεται και μετά θάνατον, τόσο γιατί οι διοικούντες την εκκλησία αποφεύγουν να αναγνωρίσουν τα αμαρτήματά τους και να αποκαταστήσουν τον ΑΓΙΟ (π.χ. αγ. Νεκτάριο), όσο και να σταματήσουν τον συνεχή

διωγμό των πνευματικών του παιδιών.

Η δίκη του μακαριστού Θεολόγου υπήρξε όντως παρωδία – ανάλογη της δίκης του Κολοκοτρώνη – διότι:

Δύο εκκλ. Δικαστές την ώρα της δίκης, παραπήθηκαν, δηλώνοντας: «Αυτή είναι δίκη παρωδία». Και άλλοι βεβαίωσαν: «**Τα εκκλησιαστικά δικαστήρια είναι συναγωγή πονηρευομένων**».

Καταλύθηκε κάθε έννοια δικαίου και ντροπής, όταν περιχαρής ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ μετά την απόφαση δήλωνε στις κάμερες: «**Έδωσα εντολή, και η εντολή μου εξετελέσθη**».

Πραγματοποιήθηκαν παρασκηνιακές διαβουλεύσεις σε υπουργικά γραφεία και στο σπίτι του Πρωθυπουργού (Παπανδρέου).

Ασκήθηκαν πιέσεις σε πολίτες δικαστές ώστε, ενώ τη μια η Ολομέλεια του ΣΤΕ ομόφωνα αθώωνε τον Θεολόγο, την άλλη τον καταδίκαζε κατά πλειοψηφία (μία ψήφο επί πλέον) με παιδαριώδης δικαιολογίες και αφορμές! [Δικαστής εξερχόμενος του ΣΤΕ δήλωσε: «**Θυσιάσαμε τους τρεις** (Θεολόγο, Κων/νο, Νικόδημο) **μητροπολίτες – παρ' ότι είχαν δίκαιο – για τη γαλήνη (!) της Εκκλησίας και της Πολιτείας**].

Και όλες αυτές οι ραδιουργίες έγιναν για να φέρουν τον «εκλεκτό» (Ιγνάτιο Λάππα) και να καλύψουν τα ηθικά σκάνδαλα και τις οικονομικές ατασθαλίες του Σεραφείμ Ορφανού (φύλλο 189, σελ. 3, 4).

Προσεχώς θα δημοσιεύσουμε την δίκη – παρωδία του Θεολόγου στην οποία τα Μ.Μ.Ε. παρουσίασαν το άσπρο μαύρο για ευνόητους λόγους.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Β' Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΛΕΠΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

ούτοι, οι Αθίγγανοι, οι γελωτοποιοί αυτοί πίθηκοι (καλώ δε ούτω τους λεγομένους πολιτικούς). Μαύροι χαλκείς κατασκευάζοντες δεσμά διά τους λαούς εν τη βαθυζόφω σκοτία του αιωνίου εργαστηρίου των...».

ΑΛΞΕ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

(Από το Διήγημα «Έμποροι των Εθνών», Άπαντα, τομ. Α', κριτική έκδοση Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλος, έκδ. Δόμος, Αθήνα 1981, σελ. 276)

* **ΑΝΗΣΥΧΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ**, με έκδηλη την αγωνία της, φίλες και φίλοι αναγνώστριες και αναγνώστες, η στήλη αυτή για ό,τι συμβαίνει γύρω μας. Οι αδιάντροποι πολιτικοί μας δεν είναι τόσο βλάκες όσον φαίνονται. Η εμμονή τους να συνεχίζουν κομματικά και πολιτικά «λάθη» δεν είναι αθώα. Κάτι πολύ χειρότερο και κρύφιο συμβαίνει...

* **ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ** για τον «ρατσισμό» δεν επικαιροποιήθηκε με τόσην αναστάτωση, όταν τόσα άλλα σοβαρά κοινωνικά και εθνικά θέματα μας πνίγουν.

* **ΟΙ «ΜΑΥΡΟΙ** αυτοί χαλκείς», άλλων μεταπράτες είναι «μισθοφόροι» και άλλων τα συμφέροντα υπηρετούν και ενθαρρύνουν. Φίμωτρα κατασκευάζουν και δουλείας δεσμά προετοιμάζουν. Αν ψηφισθεί ο υποτιθέμενος «αντιρατσιστικός» νόμος, η ελεύθερη γνώμη των Ελλήνων θα ποινικοποιηθεί και το στόμα το δικό μας θα κλείσει για να ανοίξει ακόμα πιο πολύ η γλώσσα των μεταναστών και των εβραίων για να σε καταγγέλλουν «ρατσιστή».

* **ΝΑΙ**. Αν περάσει τελικά το έκτρωμα του «αντιρατσιστικού» νόμου τότε οι σκοτεινές δυνάμεις, των ντόπιων μεταπρατών της «παγκοσμιοποίησης» και του «εθνομηδε-

νισμού», θα έχουν κερδίσει νίκη λαμπράν απωθήσεως των Ελλήνων στο σκοτεινό τούνελ της φιμώσεως του νου και της σκέψεως. Και όποια κριτική και σχόλιο δεν θα αρέσει στο σάπιο κατεστημένο, θα σε στέλνει φυλακή και θα σε εξοντώνει. Ας μη γελοιάμαστε, η ισλαμοποίηση της Ελλάδας είναι σχέδιο μακρόπνοο και από ετών χρονομετρημένο.

* **Ο ΦΟΒΟΣ** μήπως σου ξεφύγει λόγος «κακός» για τον Εβραίο, τον «λαθραίο», τον ομοφυλόφιλο, κ.λπ. περνώντας στην κατηγορία του «ρατσιστή» με φυλάκιση και εξοντωτικό διωγμό, θα σε κυνηγά σε κάθε στιγμή και ώρα της καθημερινότητάς σου. Σκοπός και αγωνία σου θα είναι να μην σε «πιάσουν»... οι κάμερες και οι χαφιέδες, ελεύθεροι σπιούντοι, ρατσιστή... (!!) Σταλινική η μέθοδος και...

Γράφει ο Στυλ Λαγουρός

* **ΔΕΝ ΑΣΤΕΙΕΥΟΜΑΣΤΕ**. Έτσι θα συμβεί και αυτό θα είναι μαζί με τόσα άλλα, το βαρύ τίμημα που μας περιμένει στα κατοπινά χρόνια της σκλαβιάς και των δεσμών... Δεσμοί και φίμωτρα που μας επιβάλουν η Νέα Παγκόσμια Τάξη, οι Σκοτεινές Λέσχες και ο «Μαύρος Ίππος»... με ντόπιους πράκτορες (νομοθέτες) τους «μαύρους χαλκείς» (πολιτικούς)...

* **ΣΕ ΕΝΑ ΠΡΟΣΦΑΤΟ** άρθρο διαβάσαμε κάποιες «συνωμοσιολογικές» απόψεις και πληροφορίες, που και αν ακόμη υπάγονται στη σφαίρα των φαντασιώσεων, δεν παύουν να ανησυχούν σοβαρά κάθε προβληματισμένο πολίτη για την «εφευρετικότητα» τους αλλά και για τις ραγδαίες αλλαγές (εμπόδια)

σε όλους τους τομείς της ζωής μας, που καθημερινά βλέπουμε να ορθώνονται σε κάθε μας βήμα.

* **ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΜΕΡΟΣ**, περιληπτικό, το καταγράφουμε και εμείς, ως πληροφορίες ερωτημάτων και αποριών, που αφορούν στο «μέλλον» και την πορεία του κόσμου. Ο «εσχολογικός μελλοντολόγος» ερωτά:

* «**ΥΠΑΡΧΕΙ** μουσική υπερκυβέρνηση που εξουσιάζει τον πλανήτη; Ιλλουμινάτοι, τέκτονες και σιωνιστές κατευθύνουν τα πάντα και υφαίνουν το σκοτεινό σχέδιο της νέας εποχής; Στόχος της Νέας Παγκόσμιας ελίτ είναι η υποδούλωση της ανθρωπότητας στη Νέα Παγκόσμια Τάξη; Εκατομμύρια άνθρωποι βρίσκονται υπό την επήρεια τεχνολογιών νοητικού ελέγχου; Το AIDS, η ηπατίτιδα, τα ναρκωτικά και μια σειρά από τοξικές ουσίες χρησιμοποιούνται από τα κέντρα εξουσίας για την εξαφάνιση των ανεπιθύμητων μειονοτήτων; (οι ορθόδοξοι Έλληνες δεν είναι ανεπιθύμητη μειονότητα; Βλέπε Κίσινγκερ). Όλα, λοιπόν, συνδέονται;

* **ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ** πιθανά και ταυτόχρονα απίθανα σε αυτό το μοναδικό γαϊτανάκι παραπληροφόρησης ατεκμηρίωτων ειδήσεων, φόβου και καχυποψίας; Πού τελιώνει άραγε η αλήθεια και πού αρχίζει το ψέμα; Πού χάνεται η λογική και πού αρχίζει η παράνοια; Ποιοί στ' αλήθεια κυβερνούν τη Γη;»

* **ΑΥΤΟΙ** που κατεργάζονται τέτοια σχέδια σατανικά, σε σκοτεινές λέσχες και περιβλεπτα παλάτια είναι αυτοί που ενοχλούνται περισσότερο, όταν τα σχέδια

τους αυτά γίνονται γνωστά και αναλύονται οι συνωμοσίες τους. Αυτοί είναι που ειρωνεύονται αυτές τις «συνωμοσίες» και προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη για τα πονηρά και σατανικά σχέδιά τους.

* **ΧΡΟΝΙΑ** τώρα φωνάζουμε και γράφουμε, ότι ο «Αντίχριστος» είναι εδώ - δίπλα μας, ανάμεσά μας, πολυπρόσωπος, ακάματος και εργάζεται ασταμάτητα δίχως «διακοπές». Όχι, δεν μπορεί, όλος τούτος ο καταγιγισμός «σημείων και τεράτων» που συμβαίνουν στον τόπο μας και στον κόσμο ολόκληρο να είναι... τυχαία.

* **Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ**, προορατικός Γέρων Ιωσήφ ο Βατοπεδινός, το 2000 έτος στις 26 Ιουλίου, 10'20' το πρωί, παρέδωσε σε προσκυνητή επισκέπτη, που του προείπε ότι θα γίνει ιερέας, και έγινε, ένα φοβερό κείμενο για τον «ερχόμενο» Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο, που απόστασμά του μικρό αναδημοσιεύουμε: «... **Έλληνες ανανήψετε αυτή είναι η αλήθεια / μη σας πλανούν οι άπιστοι πως είναι παραμύθια. / Όλα αυτά θα γίνουνε η ώρα πλησιάζει / το σύμπαν αναταράσσεται και σας δεν σας τρομάζει; / Η συμφορά που έρχεται τους ασεβείς να πλήξει / και εκ της γης αλύπητα να τους εξαφανίσει; Πάρτε την απόφασιν και λογικά σκεφθήτε... Ο πόλεμος που έρχεται ουδέποτε έχει γίνει / τόσον μεγάλος και φρικτός που δεν θα γένη ειρήνη / εάν δεν εκκαθαρισθή η ήρα από το στάρι και τα ζιζάνια να καούν σαν το ξηρό χορτάρι**».

* **ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**, ας τα βγάλει ο καθένας μόνος του...

«Χρ. Βιβλιογραφία»

συνέχεια από
την 1η σελίδα

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΕΡΓΟ

ΠΟΛΕΜΗΘΗΚΕ... ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΑΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

(και εργαζομένων) στον Αμπελώνα του Κυρίου με ζήλο και αυταπάρνηση, τιμώντας, με την καρποφόρο διακονία τους, το χάρισμα της ιερωσύνης που τους εμπιστευθήκε ο Θεός.

Στο θέμα της ηθικής, ο Αρχ. Ιερώνυμος, ήταν κέρβερρος, γι' αυτό και έδωσε πάνω από 300 κουσουράτους αρχιμανδρίτες και 30 δεσποτάδες σκανδαλοποιούς με χονδρούς φακέλους... και ανέδειξε διαμάντια, εκκλησιαστικά και πνευματικά αναστήματα – εκτός ενός.

Φεύγοντας ο Ιερώνυμος, όλοι οι κουσουράτοι επανήλθαν ως αντιστασιακοί (όπως θα διαβάσετε δίπλα σε αναδημοσιευόμενη επιστολή χριστιανικού περιοδικού της Πάτρας, που το εκδίδει Ιερεύς εν ενεργεία). Ο Σεραφεΐμ Τίκας με την κλίκα του ανέδειξε τους πιο πολλούς από αυτούς σε δεσποτάδες. Η διαφθαρμένη αυτή φατρία των αναξίων δεσποτάδων, σε καμία περίπτωση δεν ανταποκρίνονταν εις το πρότυπο του Ευαγγελικού Επισκόπου. Η αχαλίνωτη και ακόρεστη πλεονεξία τους, για απόκτηση και απόλαυση, όσον το δυνατόν, περισσότερων αγαθών για την ικανοποίηση των παθών τους, οδήγησαν την Εκκλησία στο στόχα-στρο των Μ.Μ.Ε. σε καθημερινή βάση.

«Δυστυχώς όμως, «Κρίμασιν οϊς οϊδεν ο Κύριος», η τόσο ελπιδοφόρος προσπάθεια του Ιερωνύμου ανεκόπη (!!) από τον σεραφειμικό λίβρα, που ενέσκηψε στο χώρο της Ιεραρχίας και την επανέφερε στην προτέρα κατάσταση, δηλαδή στο σεληνιακό τοπίο, όπου επι-

κρατεί η σκιά του πνευματικού θανάτου!». Και συνεχίζει ο καθηγητής σε άλλο σημείο: «Οδηγεί την Εκκλησία της Ελλάδος προς τον όλεθρο και την καταστροφή. Το αιρετικό – αντιεκκλησιαστικό σεραφειμικό καρκίνωμα είναι «Μίξις άμικτος και τέρας αλλόκοτον» (Κ. Μουρατίδης, καθ. Παν. Αθηνών).

Δεύτερο μέλημά του υπήρξε η **αξιοποίηση της εκκλησιαστικής περιουσίας**. Είχε καταφέρει να βάλει σ' εφαρμογή ένα υπέροχο σχέδιο που, εάν εφαρμοζόταν, σε χρονοδιάγραμμα μικρότερο των δέκα ετών, θα έδινε στην Εκκλησία τη δυνατότητα να αντιμετωπίζει με άνεση όλα τα έξοδά της και να μην απλώνει χέρι επαιτείας στο κράτος.

Έργο και πράξη του επίσης υπήρξε η **μισθοδοσία του κλήρου**. Τους έβαλε σε υπαλληλική κλίμακα, και παίρναν, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, προαγωγές και σχετικά επιδόματα. Αναβάθμισε την ασφάλεια και την ιατρική τους περιθαλψη. Τους ανύψωσε, από το βυθό της αναξιοπρέπειας και της επαιτείας, στο ύψος της δημοσιοϋπαλληλικής ευπρέπειας. Το μεγάλο αυτό ευεργέτημα δεν πρέπει κανείς κληρικός νέος ή παλιός να το λησμονεί.

Την **Εκκλησιαστική παιδεία** την ήθελε να βρίσκεται στα χέρια της Εκκλησίας. Γιαυτό πάλεψε πολύ να την αποσπάσει από την αδιαφορία και την σκόπιμη εξαθλίωση που της επέβαλε ο κρατικός

μηχανισμός. Ερχόμενος, όμως ο Αρχ/πος Σεραφεΐμ Τίκας, με επιστολή στις 16-3-1974, την επιστρέφει πάλι πίσω στο κράτος.

Ίδρυσε τα «**ΣΠΙΤΙΑ ΓΑΛΗΝΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Τα εκπαιδευτήρια Θεομήτωρ

Διαβάζοντας κανείς για τη γενναία παροχή και τη συμπράσταση του αρχ. Ιερωνύμου Α στα εκπαιδευτήρια «θεομήτωρ» συγκινείται

ΤΟΥ» – έργο κοινωνικό και πρωτοπόρο. Μέσα σ' αυτά εύρισκαν γαλήνη, προστασία και αξιοπρέπεια τα λυγισμένα γηραιά. Η πολιτεία, τέτοιο κοινωνικό έργο, άρχισε να πραγματοποιεί μετά το 1985 και τα ονόμασε «ΚΑΠΗ».

Έκτισε το «**Διορθόδοξο Κέντρο Πεντέλης**» ένα πρωτότυπο έργο με τον πιο σύγχρονο εξοπλισμό.

Ανακαίνισε όλο το **Μοναστήρι Πεντέλης** που ήταν ένα ερείπιο.

Εκεί είχε ένα κελάκι, που σαν απλός μοναχός συμμετείχε σε όλες τις μοναστικές ακολουθίες.

Έδωσε **χρήματα στα ιδρύματα** προστασίας παιδιών, σε εκπαιδευτήρια, σε κατασκηνώσεις, στην ανοικοδόμησή της γυναικείας Μονής «Νταού Πεντέλης», στο Μουσείο της ανδρικής Μονής Πεντέλης, και σε πολλούς τομείς διακονίας.

Στα έξι συνολικά χρόνια στο πηδάλιο της Εκκλησίας ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Α', κατόρθωσε να κάνει τόσα, που δεν έκαναν άλλοι από την απελευθέρωση της χώρας μέχρι και σήμερα.

Εάν κάποιος επιχειρήσει μια καταμέτρηση και μια καταγραφή όλων των έργων που έγιναν την περίοδο του μακαριστού Ιερωνύμου θα μείνει άφωνος.

Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα, που για χρόνια παρουσιάζαν σταθερά ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, εμφάνισαν ξαφνικά περισσεύματα και δυνατότητες χρηματοδότησης μεγάλων πνοής έργων.

Ο αμαρτωλός οργανισμός ΟΔΕΠ είχε μπει σε καινούργιες βάσεις. Έτσι κατόρθωσε να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις και ανάγκες των καιρών. Ο μόχθος και οι θυσίες του Ιερωνύμου, με την άνοδο του Σεραφεΐμ

Τίκας, εξαφανίστηκαν και τα πάντα επανήλθαν στην παλαιά τους αδράνεια.

Ξεκίνησε την **κατάρτιση κτηματολόγιο** της Εκκλησιαστικής περιουσίας, ένα έργο δύσκολο και πρωτοπόρο – η πολιτεία το κάνει σήμερα μετά από 35 χρόνια – γιατί η περιουσία

της απαρτίζεται από χιλιάδες κομμάτια γης απλωμένα σ' ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο. Πολλά δε αυτά τα είχαν καταλάβει διάφοροι καταπατητές αλλοιώνοντας τα σύνορά τους.

Το έργο αυτό καρατομήθηκε και μπήκε στο ψυγείο από τον αρχ/πο Σεραφεΐμ για λόγους άγνωστους που κάποια στιγμή θα αποκαλυφθούν.

Ενώ ο Ιερώνυμος παρέδωσε στους διαδόχους του μια διοίκηση πρότυπο, την οικονομία με πλεόνασμα και καθαρή σε λειτουργούς, ήρθε η σεραφειμική λαίλαπα και δεν άφησε τίποτα όρθιο. Γιαυτό σήμερα η Εκκλησία βρίσκεται σε «πτώχευση» οικονομική, ηθική και πνευματική.

Κάνοντας τη μικρή αυτή αναφορά στο τεράστιο έργο αγάπης και προσφοράς του αρχ/που Ιερωνύμου Α' διαπιστώνουμε ότι υπήρξε τίμιος, αγνός, ειλικρινής εργάτης του Ευαγγελίου, εις τόπον και τύπον Χριστού, που κυκλοφόρησε ανάμεσά μας όπως οι γνήσιοι ασκητές και πέθανε φτωχός. Δεν θησαύρισε θησαυρούς επί της γης ούτε κυνήγησε τη χλιδή. Σ' όλη του τη ζωή έμεινε διακριτικά φτωχός, πολύ φτωχός. Μετά την παραίτησή του αποτραβήχτηκε σε ερημητήριο στη νήσο Τήνο όπου και η πατρική του κατοικία. Τις μηνιαίες οικονομικές εισπράξεις του τις ταξινόμούσε σε φακελάκια στοργής και τα ξαπόστελνε εκεί που υπήρχε το πρόβλημα και ο στεναγμός.

Το σκηνώμα του αναπαύεται σε μια ερημική ράχη του χωριού του Υστέρνια (Τήνου), ενώ η ψυχή του βρίσκεται στη χαρά της Βασιλείας του Θεού.

Όταν περάσουν οι καιροί και τα πάθη σβήσουν, τότε οι πικρίες εκείνων, που δεν άντεξαν την κρυστάλλινη διακονία του, θα έχουν διαγραφή και οι διάδοχοι γενιές θα καθηλώσουν το βλέμμα στην μορφή του. Θα τον νοιώσουν πατέρα. Θα σκύψουν σαν μαθητές στην προσφορά του και θα καυχηθούν «εν Κυρίω» ότι, στη δύση του εικοστού αιώνα, έλαμψε στο στερέωμα ένα μεγάλο αστέρι, που θα φωτίζει την εκκλησιαστική διαδρομή της τρίτης χιλιετίας.

Ο αρχ. Ιερωνύμος Κοτσώνης

Ο λευίτης της προσευχής και ο εργάτης της πέννας

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ

Η επιστολή είναι αναδημοσίευση από το ορθόδοξο περιοδικό «Ενοριακή Κίνηση»

Πάτρας

Κύριε Διευθυντά
Σεβαστέ και αγαπητέ π. Παναγιώτη.

Επειδή στο τελευταίο φύλλο της «Ενοριακής Κινήσεως» αναφέρεστε στην σωστή ενέργεια του κολασμού των ανωμάτων (δυστυχώς υπάρχουν και τέτοιοι (!) κληρικών, υπό του αιδίου Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Α, φέρνω εις το φως της δημοσιότητας ένα περιστατικό, που το έζησα κατά την διάρκεια της Χούντας.

Μία ημέρα λοιπόν δέχομαι στο γραφείον μου έναν κληρικό Αρχιμανδρίτη, συγκεκριμένα ονόματι Ε.Μ. που ήταν καθηγητής στο Γυμνάσιο, ο οποίος «σεινάμενος και κουνάμενος» μου λέγει:

- Είμαι από την Σύρο, αλλά υπηρετώ ως εκπαιδευτικός εδώ. Είμαι τιμωρημένος από τον Αρχιεπίσκοπο.

- Γιατί είσαι τιμωρημένος, τον ρώτησα. Και μου δίνει ένα κατάλογο (αν θυμάμαι καλά 214 ονομάτων) με ποικίλες τιμωρίες για κιναιδισμό, παιδοφιλία και λοιπών σκανδάλων σεξουαλικής μορφής, ισαρίθμων κληρικών.

Και για τον συγκεκριμένον κληρικόν η κατηγορία ήταν: θέτομεν εις οριστικὴν ἀργίαν τον π. Αρχιμ. Ε.Μ. επί κιναιδισμῶ...

Μόλις έπεσε η Δικτατορία, ξανάρχεται ο εν λόγω αρχιμανδρίτης, πάλι «σεινάμενος και κουνάμενος», αλλά τούτη τη φορά έλαμπε από χαρά:

- Ξέρετε, μου λέει, απεκατεστάθην! Και μου τείνει ένα φακέλο. Τον ανοίγω και τί να διαβάσω; Η νέα Εκκλησιαστική προϊσταμένη του αρχή τον απεκατέστησε ως ... Αντιστασιακό κατά της Χούντας!!!

Υψιστε Κύριε! Ο «Ξεφωνημένος κιναιδός» τώρα και... ήρωας! Πώς δεν πήρε και... τιμητική σύνταξη. Λοιπόν, για μένα τον απλό πιστό αλλ' όχι απλοϊκό, θάπρεπε να λειτουργεί ένας, άλλου είδους, Νόμος.

- Πάς κληρικός, έχων το γνωστό «κουσουρί» να αποσηματίζεται!!!

Σκληρό μεν αλλά ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, διότι ο κληρικός είναι λειτουργός του Υψίστου και εξομολογεί πιστούς.

Όταν όμως είναι λερωμένος, επιτρέπεται να σεβεί τόσο βάνουσα;

Εμείς οι λαϊκοί είμαστε ό,τι είμαστε, οι κληρικοί όμως ΔΕΝ επιτρέπεται να ασχημονούν και να γίνονται αντικείμενο σχολιασμού και χλεύης!

Υπάρχει αντίρρηση στα όσα παρέθεσα;

Με αγάπη Χριστού
Α.Ε.Τ.

Σημ. Ο επιστολογράφος γράφει όλα τα στοιχεία του, τα οποία η «Ε.Κ.» δεν αναγράφει δια λόγους διακρίσεως.

Στην Γεωργία των ΗΠΑ βρίσκεται το Elbert County 145 χιλ. ανατολικά της Ατλάντα και 15 χιλ. βόρεια από το Κέντρον της Elberton. Την περιοχή αυτή, που την κατοικεί η ινδιάνικη φυλή των Τσερόκι, την ονομάζουν Al-yeh-li A lo-Hee, δηλαδή “το κέντρον του κόσμου”. Σε αυτό το μέρος και στην κορυφή ενός από τους ψηλότερους λόφους, στέκει ένα τεράστιο κατασκευασμένο από γρανίτη, ύψους 6 μέτρων και βάρους 100 τόνων. Είναι κατασκευασμένο από έξι τεράστιες πλάκες. Η μία απ’ αυτές βρίσκεται στο κέντρο, με τις τέσσερες να είναι διατεταγμένες γύρω απ’ αυτήν. Στην κορυφή βρίσκεται η έκτη πλάκα ως κορωνίδα του κατασκευάσματος. Αξιοσημείωτο είναι ότι οι πλάκες είναι ευθυγραμμισμένες **αστρονομικά**.

Στην κεντρική πλάκα, παρατηρούμε μια τρύπα σε γωνία 34 μοιρών, η οποία «δείχνει» τον North Celestial Pole (Βόρειο Ουράνιο Πόλο) και το βόρειο αστέρι, πάντα ορατό, να συμβολίζει τη σταθερότητα και τον προσανατολισμό με τις δυνάμεις της φύσης.

Η δημιουργία του επιβλητικού αυτού κατασκευάσματος καλύπτεται από αρκετό μυστήριο – όπως αναφέρει επεξηγηματικά μια πρόσθετη γρανιτένια πλάκα που είναι τοποθετημένη στο έδαφος και σε μικρή απόσταση από τα δυτικά της κατασκευής, και η οποία μας δίνει ορισμένες διευκρινήσεις σχετικά με την ιστορία και το σκοπό αυτού του κατασκευάσματος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Τον Ιούνιο του 1979, ημέρα Παρασκευή απόγευμα, επισκέφτηκε την εταιρεία φινιρίσματος γρανίτη ELBERTON GRANITE FINISHINE COMPANY, INC’S ένας καλοντυμένος ξένος, ονόματι R.C. Christian – το όνομα αυτό, όπως παραδέχθηκε ο ίδιος αργότερα, ήταν ψευδώνυμο – και τους ανακοίνωσε ότι αντιπροσωπεύει μια ομάδα ανθρώπων που θέλουν να προσφέρουν οδηγίες στην ανθρωπότητα κατασκευάζοντας ένα μνημείο σε τοποθεσία μακριά από τουριστικές ζώνες.

Ο πρόεδρος της εταιρείας Joe H. Fendley είχε δηλώσει ότι η κατασκευή των πλακών ήταν μια δύσκολη και μάλιστα η προκλητικότερη εργασία που είχε

αναλάβει, τόσο λόγω των υλικών όσο και της ακρίβειας που απαιτούσαν οι ανώνυμοι σπόνσορες του έργου.

Η ακριβής τοποθεσία επιλέχθηκε από τον κατασκευαστή.

Η πληρωμή έγινε μέσω τράπεζας, ανώνυμα πάντα.

Το έργο παραδόθηκε στις 22 Μαρτίου 1980.

Η ομάδα που ανέλαβε την ανέγερση του μνημείου, προφανώς δεν είναι παρά μια από τις πολλές ομάδες που εργάζονται μεθοδικά για την δημιουργία μιας «Νέας Τάξης Πραγμάτων». Πίσω απ’ αυτές τις ομάδες βρίσκονται σκοτεινές πνευματιστικές ομάδες, που “καθοδηγούν”, “εξουσιάζουν”, “προστατεύουν” την ανθρωπότητα – κατά την δική τους κρίση (!).

“ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ” του μνημείου

Οι δέκα εντολές είναι χαραγμένες στις τέσσερες γιγάντιες πλάκες, σε οκτώ διαφορετικές σύγχρονες γλώσσες, μία σε κάθε πλευρά των τεσσάρων πλακών. Ξεκινώντας από βόρεια και με κατεύθυνση προς τα δεξιά οι γλώσσες αυτές είναι: Αγγλική, Ισπανική, Σουαχίλι Κίντι, Εβραϊκή, Αραβική, Αρχαία Κινέζικη και Ρώσικη, οι οποίες δίνουν οδηγίες και κατευθύνσεις για το επιδιωκόμενο παγκόσμιο κράτος... γι’ αυτό και ονομάστηκαν «Κατευθυντήριοι Λίθοι της Γεωργίας».

Οι εντολές αυτές (μεταφρασμένες από τα Αγγλικά) είναι:

Κρατήστε την ανθρωπότητα κάτω από 500.000.000, σε μια διαρκή ισορροπία με την φύση.

Ελέγξτε την αναπαραγωγή με σοφία – βελτιώνοντας το σώμα και προστατεύοντας την διαφορετικότητα.

Ενώστε την Ανθρωπότητα με μία νέα ζωντανή γλώσσα.

Ελέγξτε το Πάθος, την Πίστη, την Παράδοση και όλα τα πράγματα με μετρημένη λογική.

Προστατέψτε τους λαούς και τα έθνη με δίκαιους νόμους και αμερόληπτα δικαστήρια.

Αφήστε τα έθνη να αυτοδιοικούνται και να προσφεύγουν σε ένα παγκόσμιο δικαστήριο για εξωτερικές διαφορές.

Αποφύγετε άχρηστους νόμους και άχρηστους αξιωματούχους.

Ισορροπήστε τα προσωπικά δικαιώματα με τα κοινωνικά καθήκοντα.

Βραβεύστε την αλήθεια, την ομορφιά και την αγάπη αναζητώντας αρμονία με το άπειρο...

Μην γίνετε καρκίνωμα της γης. Αφήστε τόπο για την φύση – Αφήστε τόπο για την φύση.

Από τις παραπάνω “θεόσταλτες εντολές” προκύπτουν κάποια σαφή συμπεράσματα για τους σκοπούς των εμπνευστών της. Αυτά είναι:

Να ελεγχθεί η αναπαραγωγή των ανθρώπων με γενετικές παρεμβάσεις.

Να επιδιωχθεί η ψυχολογική

σωφροσύνης». Στις υπόλοιπες τρεις πλευρές είναι γραμμένο το συγκεκριμένο μήνυμα σε τρεις νεκρές γλώσσες, όπως: βόρεια στη Βαβυλωνιακή με σφηνοειδή γραφή, νότια στη Σανσκριτική και δυτικά στα Αρχαία Αιγυπτιακά με Ιερογλυφική γραφή.

Η γρανιτένια πλάκα που βρίσκεται στο έδαφος δυτικά του μνημείου, όπως αναφέραμε πιο πάνω, προσδιορίζει τη δομή και τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται, παραθέτει διάφορα στοιχεία που αφορούν το μέγεθος, το βάρος, και τα αστρονομικά στοιχεία των λίθων και την ημερομηνία που αναγέρθηκε. Επίσης μιλά για μια **χρονική κάψουλα** θαμμένη κάτω από την πλάκα, αλλά οι θέσεις

αεροψεκασμούς σε παγκόσμια κλίμακα με βαρέα μέταλλα που εξασθενούν το ανοσοποιητικό του σύστημα, με την ρύπανση των θαλασσών με τοξικά και πυρηνικά απόβλητα, με την επιβολή του Κώδικα διατροφής (Codex Alimentarius) – μ’ αυτόν θα ασχοληθούμε προσεχώς – ο οποίος θα απαγορεύει ή θα περιορίζει κάθε είδους ουσία με θεραπευτική ή συντηρητική αξία για τον ανθρώπινο οργανισμό όπως οι βιταμίνες, τα μέταλλα και τα λοιπά μικροθρεπτικά στοιχεία... Δυστυχώς πάμπολλες μέθοδοι βρίσκονται σε εξέλιξη χωρίς ο κόσμος να γνωρίζει την επικινδυνότητά τους ή την προέλευσή τους.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η έλλειψη πληροφοριών δημιουργεί μια ατμόσφαιρα μυστηρίου. Το ψευδώνυμο του μυστηριώδη άνδρα, που ζήτησε να παραμείνει άγνωστο για πάντα, επιλέγοντας το όνομα **Cristian “Χριστιανός” R.C.**, από πολλούς ερμηνεύτηκε ότι αναφέρεται στους Μασόνους Ροδοσταυρίτες.

Το γεγονός ότι ο κόσμος δεν γνωρίζει την ύπαρξη και τον συμβολισμό αυτού του μνημείου (ούτε καν οι ίδιοι Αμερικανοί, αν και βρίσκεται μέσα στη χώρα τους), δείχνει ότι πρέπει να αφιερώσουμε όλοι μας χρόνο και να το αποκαλύψουμε, διότι κάποιος σχεδιάζουν μακρόπνοα και παγκοσμίου εμβέλειας σχέδια, διαθέτοντας τεράστια ποσά για να στήνουν, δήθεν, συμβολικά μνημεία, με δήθεν προφητικά γεγονότα, και δήθεν αποκαλυπτικής φύσεως καταστάσεις αντιμετωπίζοντας τους λαούς όχι ως νοήμονα όντα «κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσιν Θεού» αλλά ως έντομα προς εξόντωση. Οι πλεκτάνες τους δεν σημαίνει ότι είναι ικανές να τους οδηγήσουν και στην επιτυχία. Από εμάς τους ίδιους εξαρτάται το αν θα πετύχουν το σκοπό τους και όχι από τους πάσης φύσεως “σωτήρες”.

Μόνο η διαρκής εγρήγορση μπορεί να εμποδίσει την δράση τους. Ο πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη και η επιτυχία του έχει βασιστεί στην άγνοια και την παραπληροφόρηση των μαζών, μέσα από την υπερπληροφόρηση.

Στώμεν καλώς.

προετοιμασία για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης. Να δημιουργηθεί ένα διεθνές ποινικό δικαστήριο.

Να χρησιμοποιηθεί μια παγκόσμια γλώσσα.

Να “πνιγούν” οι θρησκείες, τα έθνη και οι τοπικές διαφορές και κουλτούρες.

Στην κορυφή του μνημείου – κορωνίδα, που είναι τοποθετημένη η έκτη πλάκα, υπάρχει ένα **μικρότερο μήνυμα** χαραγμένο στις κάθετες επιφάνειες της κορωνίδας του λίθου, σε τέσσερες αρχαίες γλώσσες.

Στο ανατολικό της μέτωπο είναι γραμμένο το μήνυμα στα **Αρχαία Ελληνικά**, με μικρογράμμητη ελληνική γραφή και λέγει: «Οίτε (;) οι λίθοι την οδόν δεικνύντων οιών σωφροσύνης». Το νόημα, που προφανώς ήθελαν αν δώσουν με αυτό, είναι: «Ας είναι αυτοί οι λίθοι οδηγοί στην οδό μιας εποχής

(πάνω στη πλάκα) που προορίζονταν για τη συμπλήρωση των ημερομηνιών κατά τις οποίες η κάψουλα θάφτηκε καθώς και αυτών που επρόκειτο ν’ ανοιχτούν, απουσιάζουν. Οπότε δεν είναι σαφές αν η χρονική κάψουλα τοποθετήθηκε ποτέ.

«Ταφόπλακα της ανθρωπότητας»

Ταφόπλακα της ανθρωπότητας αποκαλούν το μνημείο αυτό διότι, το να περιοριστεί ο πληθυσμός της γης στα 500 εκατομμύρια, σημαίνει τον αφανισμό του 80% του παγκόσμιου πληθυσμού. Η προσπάθεια αυτή εκφράζεται με την προώθηση κάθε είδους πολέμων και συρράξεων, με τον αποπροσανατολισμό από κάθε θεραπεία για τις ασθένειες που προκαλούν τον θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων (καρκίνος, καρδιοαγγειακές παθήσεις, διαβήτης, AIDS, υπέρταση), με τους

«ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ...»

Και φέτος τελέσθηκε (28 Ιουλίου) το 17ο μνημόσυνο του μακαριστού μας μητροπολίτου Λάρισας Πλαταμώνα και Τυρνάβου κυρού Θεολόγου στην ιερά Κοιμηγείο Μονή Στομίου Λάρισας.

Το φετινό ήταν ένα πραγματικό προσκλητήριο από “περάτων” της γης. Συγκεντρώθηκαν τα πραγματικά πνευματικά του παιδιά, τα οποία δεν έκαμψαν γόνυ τω Βάαλ και συμπροσευχήθηκαν με τους πατέρες της μονής, οι οποίοι για χρόνια κρατούν Θερμοπίλες, παρά την πολεμική που δέχονται.

Η κοσμοσυρροή απέδειξε ότι η μνή-

μη του αγίου επισκόπου παραμένει άσβεστος στη σκέψη του πιστού λαού, όχι μόνον της Λάρισας αλλά και της Ελλάδας και του Εξωτερικού. Αυτό αποτελεί σημάδι αναγνώρισης της αγιότητάς του.

Ζήσαμε στιγμές συγκλονιστικές. Ήταν συγκινητικό. Να βλέπει κανείς γέροντες, νέους και μικρά παιδιά να περιμένουν υπομονετικά μέσα στον καύσωνα να προσκυνήσουν τον τάφο

του, δεόμενοι άλλοι με τα χέρια ψηλά, και άλλοι γονυπετείς με δάκρυα στα μάτια. Όλοι τους, όλο και κάτι είχαν να αφηγηθούν από τον πατέρα Θεολόγο.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας και του μνημοσύνου ο Ηγούμενος π. Πολύκαρπος, κήρυξε πάνω στην ευαγγελική περικοπή – Ε΄ Κυριακή του Ματθαίου – «Και ελθόντι αυτώ εις το πέραν εις την χώραν των Γεργεσηνών...»

και κατέληξε στον μακαριστό Θεολόγο, λέγοντας:

«Ήταν κατάφορος αρετών, ταπεινός και συγχρόνως δυναμικός. Κονταρομάχησε με τους δώκτες του εν Πνεύματι Αγίω. Ήταν ακέρατος και αμετακίνητος στα θέματα πίστεως και των Ιερών Κανόνων. Το σώμα του ασθενικό και ασκητικό έκρυβε το μεγαλείο της ψυχής και την ανδρεία του».

Στο τέλος σ’ όλους προσφέρθηκαν από την αδελφότητα, όπως κάθε χρόνο, τα κόλλυβα.

Να έχουμε την ευχή του...

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο. Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 4η συνέχεια από τη 5η Ομιλία που έγινε στις 16-11-1980

«και επί τούς θρόνους είδον τούς είκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους, περιβεβλημένους έν ιματίοις λευκοίς, και επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσοῦς».
(Α' Ιωάννου 4-4)

Δηλαδή ποιοί είναι οι έκκλησιολογικοί λόγοι; Όλα αυτά που σ'ας λέω τόση ώρα. Τόση ώρα σ'ας λέω αυτό.

Δηλαδή έγώ ό ιερέας -νά πώ για μία στιγμή- που είμαι ιερέας, δέν μπορώ να τελέσω μόνος μου τήν θεία Λειτουργία; Όχι πρέπει να είσαι κι εσύ, ό λαϊκός γιατί πρέπει ή δική μου Ίερωσύνη και ή δική σου να άποτελέσουν τήν προσφορά στον Θεό. Μέ άλλα λόγια, τό λαϊκό στοιχείο, που έχει τήν γενική Ίερωσύνη, πρέπει να είναι παρόν! Παρόν! Γι' αυτό και ό λαός κοινωνεί Σώματος και Αίματος όπως και ό ιερέας Σώματος και Αίματος.

Γιατί τό λέω αυτό; Γιατί έν όψει όλων αυτών τών συνεδριών και λοιπά... Παρακαλώ καταρτίζεσθε, να ξέρετε που βρισκόμαστε. Η Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία -προηγούμενος σ'ας είπα για τούς Προεστάντες- τώρα σ'ας λέω και για τήν Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία- αυτή δέν κοινωνεί τούς πιστούς μέ Αίμα Χριστού, παρά μόνο μέ Σώμα! Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δίνει προνόμια στον κληρο, τά όποια δέν παίρνει ό λαός. Γι' αυτό και ό ρωμαιοκαθολικός ιερέας μπορεί να λειτουργήσει μόνος του, κάθε μέρα, στο δωμάτιό του, λίγα λεπτά, και δέκα λεπτά -άπό δέκα λεπτά έως μία ώρα είναι ή λειτουργία των Ρωμαιοκαθολικών, των Παπικών- και σέ δέκα λεπτά τελεί τήν λειτουργία, κοινωνεί μόνος του και πάει στη δουλειά του!

Αυτά ή Όρθοδοξία μας δέν τά γνωρίζει -γιατί- διότι έσφαλμένα προχώρησαν, άγνόησαν τον λαό. Ό λαός, ή παρουσία του λαού, του λαϊκού στοιχείου, είναι θεμελιωδέστατη σημασία! Και τό έκφράζει ή Έκκλησία μας μ' αυτόν τον τρόπο: δέν μπορείς, ώ ιερέα, να λειτουργήσεις χωρίς τό λαϊκό στοιχείο, χωρίς να υπάρχει και άλλος μέσα, να είναι παρών και άλλος. Βλέπετε πόσο σπουδαία είναι αυτά τά πράγματα! Αλλά προχωρώ.

Πρέπει να σ'ας πώ ακόμη ότι ή γλώσσα τής θείας Λειτουργίας είναι συντεταγμένη σέ πρώτο πληθυντικό πρόσωπο. Τί σημαίνει αυτό, σέ πρώτο πληθυντικό πρόσωπο; σημαίνει ότι προβλέπει ό τύπος, ή μορφή τής λειτουργίας, προβλέπει περισσότερους λειτουργούς του ένός, για να είναι συντεταγμένη σέ πρώτο πληθυντικό; Όχι σημαίνει ότι είναι παρών ό λαός και σημαίνει ότι όλος ό κόσμος, κληρος και

λαός, άπασα ή Έκκλησία, προσφέρει τήν άναφορά της στον Θεό.

Ό άπόστολος Πέτρος άποκαλεί τούς πιστούς «λίθους, ως λίθους ζώντας», οι όποιοι οικοδομούνται, όπως λέει τώρα στην πρώτη έπιστολή του, «εις οίκον πνευματικών»¹⁸. Ό δέ άπόστολος Παῦλος άποκαλεί τούς πιστούς «ναούς του Αγίου Πνεύματος»¹⁹. Κρατήστε αυτό είμαι ναός του Αγίου Πνεύματος!... Κρατήστε το! Τί θά πεί είμαι ναός του Αγίου Πνεύματος; Θά πεί ότι σ' αυτόν τον ζώντα ναό του Θεού ό κάθε πιστός είναι για τον έαυτό του, τον δικό του τον ναό, ό φύλακας του και ό ιερέας του! Είμαι ναός, ό κάθε πιστός, ναός του ζώντος Θεού!

Πολλές φορές τό λέει αυτό ό άπόστολος Παῦλος πολλές φορές μ'ας τό 'χει πεί.²⁰ Αλλά όταν όμιλεί περί ναού, έννοεί και τον ιερέα. Ποιός είναι ό ιερέας; Εγώ είμαι ό ναός, έγώ είμαι ό ιερέας! Εγώ είμαι και ό φύλακας του ναού του Θεού, του έαυτού μου δηλαδή! Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αυτό;

Αλλά, αγαπητοί μου, έν στην Παλαιά Διαθήκη τό θύμα που προσφερόταν είχε τήν έξής έννοια στις θυσίες: ύποκαθιστούσε τον ένοχο. Έπαιρνε ό άνθρωπος ένα πρόβατο, πήγαινε και τό θυσιάζε, αντί να θυσιασθεί ό ίδιος χυνόταν τό αίμα του ζώου. Και μέ τον τρόπο αυτόν γινόταν ή προσφορά, ή θυσία, αντί του ένόχου: τό πρόβατο, που δέν έφταιγε σέ τίποτα, αντί του ένόχου χύνεται τό αίμα του ζώου γιατί τότε θά 'πρεπε έμείς οι ίδιοι να αυτοφονευόμαστε: δέν τό θέλει αυτό ό Θεός.

Αλλά έδώ τώρα έχουμε μία θυσία πολύ πέρα από αυτήν τήν όποια ύπήρχε στην Παλαιά Διαθήκη. Όταν έπαιρνα ένα πρόβατο και τό θυσιάζα, ήμουν έντάξει άπέναντι στον Θεό: τώρα όχι. Τό θύμα τής λατρειας που θά θυσιάσω τώρα στον Θεό είναι ό έαυτός μου, τό έγώ μου!

Ακούστε πώς τό λέει αυτό ό άπόστολος Παῦλος στην Προς Ρωμαίους έπιστολή: «Παρακαλώ οὖν ύμ'ας άδελφοί», σ'ας παρακαλώ λοιπόν, άδελφοί, «διά τών οικτιρμών του Θεού -προσέξτε- παραστήσαι τά σώματα ύμῶν», να παραστήσετε τά σώματά σας... Μάλιστα τό ρήμα «παραστήσαι», παρίστημι ή παρίσταμαι, έχει λειτουργική διάσταση: είναι όπως ακριβώς θά φέρουν τά πρόσφορα να τά παρουσιάσουν έδώ οι άνθρωποι στον Θεό, πηγαίνοντας τα εκεί στην θόρεια Πύλη. Παλαιότερα προσφέρονταν στην ύραία Πύλη, και μάλιστα στην ύρα του Άποστόλου. Απομεινάρη αυτής τής προσφοράς του λαού είναι όταν βγαίνει τήν ύρα του Άποστόλου ό ιερέας και θυμιάζει:

διότι εκείνα τά όποια πρόσφεραν οι πιστοί τά θυμιάζε ό ιερέας και τά έπαιρνε μέσα. Λοιπόν αυτό λέγεται παραστήνω: δηλαδή κάνω μία παράσταση των δώρων μου. Γι' αυτό χρησιμοποιεί τήν λέξη «παραστήσαι» ό άπόστολος Παῦλος: είναι λειτουργικής διαστάσεως, και είναι από τήν Παλαιά Διαθήκη. Τί τώρα «να παραστήσετε»; τά πρόσφορά σας; τό κρασί σας; τί; τί; τί; Προσέξτε: «τά σώματα ύμῶν», τά σώματά σας, «θυσίαν ζώσαν», ζωντανή θυσία, «άγιαν, ευάρεστον τῷ Θεῷ, τήν λογικήν λατρείαν ύμῶν»²¹ -λογική θά πεί πνευματική- τήν πνευματική λατρεία. Ώστε λοιπόν θά προσφέρω τον έαυτό μου! Αλλά τότε είμαι ιερέας, έν προσφέρω τον έαυτό μου.

Και λέει άπόστολος Πέτρος: «Και αυτοί ως λίθοι ζώντες οικοδομείσθε οίκον πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, άνεμένγκαι πνευματικές θυσίας εύπροσδέκτους τῷ Θεῷ διά Ίησοῦ Χριστοῦ», ώστε να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, που είναι εύπρόσδεκτες στον Θεό, διά μέσου του Ίησοῦ Χριστοῦ²², του Μεσίτου.

Ώστε λοιπόν ή θυσία του ιερατεύοντος πιστού είναι -του ιερατεύοντος πιστού, μέ τήν γενική έννοια του ιερέως, όλοι έσείς δηλαδή:

Πρώτον: θυσία αίνέσεως: ό «καρπός των χειλέων», όπως λέει ό άπόστολος Παῦλος. Λέει στην Προς Έβραίους: «δι' αυτού -του Ίησοῦ Χριστοῦ- άναφέρωμεν» -τό ρω μέ ώμεγα- δηλαδή άς αναφέρουμε. Βλέπετε τό ρήμα αναφέρω; Έξ οὔ και ή εύχή τής άγίας Αναφοράς. Τό βλέπετε; Λειτουργική λέξη και αυτή. Άς αναφέρουμε. «θυσίαν». Τί «θυσίαν»; «αίνέσεως» δηλαδή ύμνος, δοξολογία: ύμνος από τό στόμα μου. «διά παντός τῷ Θεῷ, τοῦτ' έστι», δηλαδή, «καρπὸν χειλέων». Δέν λέει «καρπὸν καρδίας» λέει «καρπὸν χειλέων» δηλαδή να ψάλλω στον Θεό. «όμολογούντων τῷ όνόματι αυτοῦ»²³, μέ τό να ψάλλω, να αίνέσω τον Θεό και να όμολογῶ τό όνομα του Θεού.

Δεύτερον: θυσία δικαιοσύνης. Λέει ό 50ός Ψαλμός: «ότι ει ήθέλησας θυσίαν, έδωκα άν», έν πραγματικά ζητησες θυσία, σου τήν έδωσα, λέει ό πιστός στον Θεό: «όλοκαυτώματα»²⁴ οὐκ εύδοκήσεις, δέν θέλεις τά ολοκαυτώματα, δηλαδή τά ζώα να τά ρίξουμε στη φωτιά να καούν. «θυσία τῷ Θεῷ», γιατί θυσία στον Θεό είναι «πνεῦμα συντετριμμένον» «καρδίαν συντετριμμένην και ταπεινωμένην», ταπεινωμένη, «ό Θεός οὐκ έξουδενώσει», δέν θά άπωθήσει, δέν θά διώξει ό Θεός: «τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα», τότε θά εύδοκήσεις, τότε θά θελήσεις και τότε

θά δεχθείς θυσία δικαιοσύνης, θυσία άναφοράς και όλοκαυτώματα.

Τί είναι λοιπόν αυτή ή θυσία τής δικαιοσύνης; Όλος ό στίχος και όλη ή περικοπή μ'ας λέει τό έξής: είναι ή θυσία τής μετανοίας -μεγάλη θυσία προς τον Θεό! Είναι ή θυσία τής μετανοίας, που μέ τήν άμαρτία μας προσβάλαμε τον Θεό και λυπήσαμε τό Πνεῦμα τό Άγιο²⁵.

Ακόμη «δικαιοσύνη» θά πεί άρετή: είναι ή θυσία τής άρετής. Θά βάλω στο θυσιαστήριο μέ τά κάρβουνα, μέ τά κάρβουνα που καίνε μέσα τής προσφοράς, θά βάλω τις άρετές μου να γίνουν θυμίαμα, να άνεβοῦν στον Ουρανό!

Δέν λέει κάπου -στό «Κύριε, έκέκραξα»- «Κατευθυνθήτω ή προσευχή μου ως θυμίαμα ένωπίον σου.»²⁶; Δέν σου προσφέρω θυμίαμα. σου προσφέρω τήν προσευχή μου. Αν θέλεις, Κύριε, σου προσφέρω και τό θυμίαμα μαζί μέ τήν προσευχή μου. Αλλά όπως αυτή τήν στιγμή άνεβαίνει τό θυμίαμα, έτσι να άνεβεί ή προσευχή μου: έτσι να άνεβοῦν και οι άρετές μου, δηλαδή ή άγιότητα μου.

Ώστε λοιπόν ποιά είναι ή θυσία τής δικαιοσύνης; Η θυσία τής δικαιοσύνης είναι ή θυσία των άρετών, να προσφέρω τις άρετές μου, να είμαι άγιος άνθρωπος! Τρίτον: ή θυσία τής έλεημοσύνης.

Λέει στην Προς Έβραίους ό άπόστολος Παῦλος: «τῆς εύποίας», των καλών πράξεων, «και κοινωνίας μη έπιλανθάνεσθε», μην ξεχνάτε: να έχετε συναίσθηση τής παρουσίας του άλλου και να του κάνετε καλό πάντοτε, «τοιαύταις γάρ θυσίαις εύαρεστεῖται ό Θεός»²⁷.

Ώστε λοιπόν «θυσία» είναι αυτό; και μάλιστα «εύαρεστη θυσία»; Μάλιστα. Ώστε, αγαπητοί μου, έχουμε τήν θυσία τής αίνέσεως -«καρπὸν χειλέων»- τήν θυσία τής δικαιοσύνης -μετανοίας και άρετών- και τήν θυσία τής έλεημοσύνης. Αυτά ως προς τό ιερατικό άξίωμα. Έχουμε συνεπώς αυτήν τήν γενική Ίερωσύνη.

Γ) Και ως προς τό άξίωμα του «βασιλέως» τώρα.

Στό Βάπτισμα λαμβάνουμε ως άραβώνια τής κληρονομίας μας τήν σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος²⁸. Τό άκούμε εκεί χαρακτηριστικά, όταν τό λέει ό ιερέας: «Σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου.»²⁹. Αλλά σφραγίδα θά πεί ότι χαράσσεται κάτι επάνω μας. Ποιό είναι αυτό τό χάραγμα; Θά δοῦμε δέ στην Αποκάλυψη παρακάτω, πολύ άργότερα, ίσως του χρόνου, δέν ξέρω -τί του χρόνου; πολύπολύ άργότερα- όταν ό Αντίχριστος, τό Θηρίον, θά βάζει τό χάραγμα τό δικό του³⁰. Αλλά και οι πιστοί έχουν τό χάραγμα τό δικό τους³¹. Ποιό είναι αυτό τό χάραγμα;

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

Δέν σ'ας λέω τώρα για τον Αντίχριστο και ποιό είναι τό χάραγμα του Θηρίου ή Αντιχριστού: σ'ας λέω μόνο ποιό είναι τό χάραγμα του πιστού. Είναι ό σταυρός, μέ τον όποιο χαράσσεται νοητῶς ό άνθρωπος και παίρνει τήν σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος. Αυτό μετά τής έλευθέρης άποδοχής, να βαπτισθῶ και γίνω Χριστιανός.

Ώστε λοιπόν όταν παίρνω αυτήν τήν σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, τότε γίνομαι ό άνθρωπος που δέχομαι μία έπαγγελία, έναν άραβώνια, μία υπόσχεση: ότι θά γίνω βασιλιάς, Όχι δούλος βασιλιάς! Θέλετε να τό δείτε;

Στό βιβλίο τής Αποκαλύψεως: «και κυκλόθεν του θρόνου θρόνοι είκοσι τέσσαρες», γύρω από τον θρόνο του Καθήμενου επί του θρόνου, του Θεού, είδα θρόνους είκοσι τέσσερις -δύς δώδεκα- που σημαίνει πληθος, και είναι οι πιστοί -«και επί τούς θρόνους είδον τούς είκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους». Γιατί «πρεσβυτέροι»; Διά τό ώριμον τής άγιότητος! Όταν θά 'ρθει ή ύρα να προχωρήσουμε στα όράματα του άγίου Ιωάννου του Εύαγγελιστοῦ, πῶπῶ... τι μεγαλείο εκεί! «περιβεβλημένους έν ιματίοις λευκοίς», να είναι ντυμένοι μέ λευκά ίμάτια, «και επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσοῦς»³², είχαν χρυσά στεφάνια. Συνεπώς ό πιστός δέν είναι δούλος, άλλ' είναι έστεμμένος. Είναι έστεμμένος, είναι βασιλιάς!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

18. Α' Πέτρ. 2, 5.
19. Α' Κορ. 6, 19.
20. Βλ. Α' Κορ. 3, 16' 17. 6, 19. Α' Κορ. 6, 16.
21. Ρωμ. 12, 1.
22. Α' Πέτρ. 2, 5.
23. Έβρ. 13, 15.
24. Ψαλμ. 50, 18-19' 21.
25. Πρβλ. Έφεσ. 4, 30.
26. Ψαλμ. 140, 2.
27. Έβρ. 13, 16.
28. Έφεσ. 1, 13.
29. Μικρόν Εύχολόγιον, Άκολουθία του Βαπτίσματος, έκδ. Αποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, Αθήνα 1984, σ. 78.
30. Βλ. Αποκ. 13, 16-18.
31. Βλ. Αποκ. 7, 3' 9, 4.
32. Αποκ. 4, 4.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 31^ο

Η εφημερίδα μας σε συνέχεια θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ)

του πρεσβυτέρου
Ευστάθιου Κολιά Ορθόδοξος Θεολόγος,
εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΕΧΕΙ ΤΟ ΕΞΗΣ ΝΟΗΜΑ: Ο βασιλιάς ήταν εκεί, για να είναι όργανο του θελήματος του Θεού. Από τη στιγμή δε κατά την οποία παύει να έχει ο βασιλιάς αυτό το νόημα δεν έχει η υπόστασή του, Χριστιανικά, κανένα νόημα. Τούτο δε εξετάζεται ως περιεχόμενο και όχι κατά λέξη.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΣΙΑ πραγματοποιείται στον κόσμο, χωρίς όμως, να προέρχεται εκ του κόσμου, αλλά εκ του Θεού. Η βασιλεία του Θεού αποκαλύπτεται στον κόσμο ως κρίση και σωτηρία του κόσμου. Ως κρίση για τους αμετανόητους και ως σωτηρία για τους

μετανοούντας. Η βασιλεία του Θεού έχει παγκόσμιο χαρακτήρα και απευθύνεται προς όλους τους ανθρώπους δεν περιορίζεται μόνον στους κατά σάρκα συγγενείς του Αβραάμ, αλλά προς όλους τους «εν πίστει και μετανοία εν Αγίω Πνεύματι σωζόμενους».

Για να ανίκη κανείς στο Θεό, δεν αρκεί μόνον η σαρκική συγγένεια με τον Αβραάμ, αλλά απαιτείται πίστη και μετάνοια. Μόνον το Βάπτισμα του Μεσσία σώζει τον άνθρωπο. Με το Βάπτισμα αυτό τελειούται η βασιλεία του Θεού «εν Χριστώ», ο οποίος εγκαθιδρύει την βασιλεία του στη γη. Τέρμα της Παλαιάς Διαθήκης, αποκορύφωση

και ολοκλήρωση αυτής είναι η βασιλεία του Θεού, η οποία φανερώνεται και εγκαθιδρύεται δια του Μεσσία Χριστού και στο Πρόσωπον Αυτού.

ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ: Όλα τα γεγονότα της ιστορίας του Ισραήλ νοούνται συμβαίνοντα δια του ΛΟΓΟΥ του Θεού (= του Χριστού), ο οποίος γίνεται έργον και κατευθύνει το λαό στο σκοπό τον οποίον έταξε ο Θεός Πατήρ. Τα γεγονότα αυτά, επίσης, μαρτυρούν την παρουσία του Θεού στην ιστορία, τα δε διάφορα όργανα του Θεού, οι Προφύτες, έχουν ως έργον, να καλούν το λαό σε υπακοή και επάνοδο προς τον Θεό, και να υπενθυμίζουν το χρέος και

την αποστολή του Ασύλου του Θεού.

Το όνομα του Θεού ταυτίζεται σχεδόν προς το πρόσωπο του Θεού. Διά της επικλήσεως του ονόματος του Θεού, ο Θεός έρχεται προς τον άνθρωπο, γίνεται παρών και κοινωνεί με αυτόν. Η επίκληση του ονόματος του Θεού δεν περικλείει μαγικό στοιχείο, ούτε γίνεται κατά μαγικό τρόπο, αλλά είναι έκφραση της κοινωνίας και σχέσεως του ανθρώπου με το Θεό, της πραγματικής λατρειας και υπακοής του ανθρώπου στο Θεό. Ο άνθρωπος κοινωνεί (= μετέχει) με το Θεό, όταν υποτάσσεται σε Αυτόν.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

συνέχεια
από την 1η σελίδα

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ;

επόμενες δόσεις.

Στον Μολώχ λοιπόν της Ευρώπης, της γηραιάς αυτής πόρνης και μοιχαλίδας, που επί εσχάτων των ημερών αρνήθηκε τον Χριστό και αγκάλιασε τον Μωάμεθ, τα θυσιάζουν όλα και προσκυνάνε και δουλικά φέρονται τα «παιδάκια» που μας κυβερνάνε.

Ας πεθάνει κόσμος, δεν τους πειράζει, ας σβήσουν οικογένειες, δεν νοιάζονται, ας μείνουν ακατοίκητα σπίτια, τα δικά τους νάναι καλά, ας ξοφλήσει η τρίτη ηλικία, αυτοί να μακροημερεύουν, ας αυξηθούν οι άνεργοι, αυτοί να μη χάσουν τις μίζες τους, ας αυτοκτονήσουν κι άλλοι, πολλοί, αδιάφορο, πόσοι, δεν τους αγγίζει αυτούς κανένας πόνος, ας κλείσουν νοσοκομεία, σχολεία, αυτοί θα στείλουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό, ας βάλουν λουκέτο καταστήματα, το δικό τους κομματικό μικρομάγαζο να συνεχίζει να επιδοτείται από τον κρατικό κορβανά, ας πεταχτούν στο δρόμο νοικοκυριά, ας βγούν στο πεζοδρόμιο οι ελληνίδες, αρκεί να πετύχουμε τους στόχους που θέλει η Ευρώπη.

Δεν νοιάζονται, δεν πονάνε, δεν αγωνιούν, δεν αγχώνονται καθημερινά. Αυτοί ζούνε καλά. Δεν τους έχει αγγίξει η κρίση.

Και σε όλα αυτά τα δάκρυα και τα κλάματα, αφού έχουν εξασφαλίσει ότι δεν θα πληρώσουν τα κόμμάτα τους που χρωστάνε, δεν θα χρεοκοπήσουν οι τράπεζες που τους δανείζουν, δεν θα κλείσουν τα ΜΜΕ που τους στηρίζουν, δεν θα δικασθούν οι ίδιοι και οι φίλοι τους λόγω παραγραφής για τα σκάνδαλά τους, αυτοί λοιπόν οι προβατόσχημοι λύκοι, οι εκπαιδευμένοι στο εξωτερικό ολετήρες, που μισούν το γένος μας, οι υπαλληλίσκοι των μουσικών υπηρεσιών των ξένων, επικαλούνται την Ευρώπη.

Ποιά Ευρώπη; Αυτή που μας ξεγέλασε με τις επιδοτήσεις και χάσαμε την πρωτογενή παραγωγή μας, που μας χάρισε δήθεν τους ολυμπιακούς, όχι στα 100 χρόνια, αλλά μετά, και γονατίσαμε τελείως, η Ευρώπη των τοκογλύφων και των τραπεζιτών, των ομοφυλοφίλων και αιρετικών, των παιδόφιλων και κτηνοβατών, η Ευρώπη, η μουσουλμανική εταίρα και της γερμανικής μονοκρατορίας η ερωτική σύντροφος, η γηραιά ήπειρος, η γηρασμένη εν αμαρτίαις, η φόνισσα της Σερβίας... Η Ευρώπη των προληπτικών χτυπημάτων, η φιλοαλβανική Ευρώπη, η νατοϊκή και αποκρουστική Ευρώπη της σωματεμπορίας, των ναρκωτικών, της μαφίας και της Μασονίας, η Ευρώπη των στοών και των λεσχών, η άρρωστη αυτή Ευρώπη, αυτή που μας φόρτωσε τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών, δεν μας είναι ευπρόσδεκτη. Μόνο θάνατο μπορεί να μας φέρει.

Αυτή λοιπόν η Ευρώπη δεν θα μας καταργήσει τώρα και την Κυριακή. Δε θα αλλοιώσει και την οικογενειακή μας παράδοση. Δε θα νικήσουν το μάτι του Δαβίδ, δηλ. το άστρο της Μοσάντ και το μισοφέγγαρο του Ερντογάν, που διαφεντεύουν στην Ευρώπη, τον Σταυρό του Πατροκοσμά και του Ρήγα Φερραίου. Δεν τη θέλουμε αυτή την Ευρώπη! Θέλουμε την Πατρίδα μας πίσω.

Έχουμε αγριέψει. Έτσι πρέπει. Επιτέλους! Όσοι ψηφίσουν την κατάργηση της Κυριακής Αργίας θα επισημανθούν ονομαστικά και θα εκτεθούν δημόσια και θα απορριφθούν από το χριστεπώνυμο πλήθος, έστω και αν η υπνώττουσα εκκλησιαστική διοίκηση δεν αντιδράσει. Εμείς δεν θα πούμε ούτε «καλημέρα» ούτε «χαίρετε», καμιά χειραψία και φιλοφρόνηση δε θα προσφέρουμε στους θεομάχους και εκκλησιομάχους. Τέλεια αποστροφή αξίζει σε όσους καταπατήσουν την Εντολή του Κυρίου. Μαζί με τους αιρετικούς και τους σχισματικούς, θα είναι κι αυτοί. Ασφαλώς ούτε κατά διάνοια δεν θα ψηφίσει ελληνικό και ορθόδοξο χέρι τους βουλευτές αυτούς.

Σε κάθε περιοχή ιερείς του λαού και λαϊκοί πιστοί άνθρωποι θα ενημερώσουν τον λαό του Θεού ποιά ανθρωπάκια υπέκυψαν στην κομματική πειθαρχία και ψήφισαν όλα τα παραπάνω και αυτό το τελευταίο όνειδος του Υπουργείου Ανάπτυξης. Τώρα θα πληρώσουν αναδρομικά για όλα.

Το επιχείρημά τους ότι η κατάργηση της Κυ-

ριακής είναι σε προαιρετική βάση, είναι έωλο, γιατί βάζει την ιδέα της ανθρωποφαγίας μεταξύ των καταστηματαρχών και κάνει απάνθρωπο τον ανταγωνισμό. Δεν πιστεύουμε ούτε καν στις καλές τους προθέσεις. Ίδου ένα σενάριο, πιθανό και ενδεχόμενο: Τα καταστήματα κάτω των 250 τ.μ. είναι ελεύθερα όλες τις Κυριακές, λένε...Λοιπόν όλοι οι εν Ελλάδι Εβραίοι έμποροι και οι αλλογενείς λαθραίοι ιδρύουν τέτοιου είδους μικροκαταστήματα, κρυφθυγατρικά εταιρειών κλπ και πετάνε εκτός τα ελληνικά. Νομίζουμε ότι δεν θα πάνε οι αγουροξυπηνημένοι τις Κυριακές μετά τη νυχτερινή μέχρι πρωιάς διασκέδαση του Σαββάτου μικροαστοί δικό μας να αγοράσουν; Ασφαλώς ναι. Οι πονηροί Εβραίοι θα αναπληρώσουν το χαμένο Σάββατό τους, οι μουσουλμάνοι τη χαμένη Παρασκευή τους και μεις τα κορόϊδα θα χάνουμε σταδιακά και οικονομία και θρησκεία.

Όταν πριν από λίγο καιρό είχε ακουστεί ότι οι μνημονιακοί πολιτικοί που έκαναν και συνεχίζουν να κάνουν τόσο κακό στην Πατρίδα είτε απο ανικανότητα είτε από σκοπιμότητα δεν θάπρεπε ποτέ με την ψήφο μας να ξαναπεράσουν το κατώφλι της ελληνικής Βουλής αυτό κρίθηκε τότε υπερβολικό. Φαίνεται όμως ότι ήταν πολύ λίγο. Τώρα με την κρυφή μεθόδευση της κατάργησης της Κυριακής αργίας από τα δύο μνημονιακά κόμματα εν μέσω θέρους και κατ'απαίτηση προφανέστατα του εβραϊκού κατεστημένου στην Αμερική και την Ελλάδα, νομίζουμε ότι πρέπει να κλείσει ο δρόμος και προς την Ορθόδοξη Εκκλησία. Δεν είναι δυνατόν έλληνες βαπτισμένοι ορθόδοξοι να επιχειρήσουν τέτοια ασέβεια κατά του θείου νόμου και της Ελληνορθόδοξης Παράδοσης και να παραμείνουν στην ίδια, την όποια υποτιθέμενη σχέση είχαν, όπως και νάταν αυτή δομημένη, με την Εκκλησία και το Ναό. Πολύ πριν θα έπρεπε να είχαν μπει τα επιτίμια της ακοινωνησίας και του μικρού αφορισμού για την ενοχή τους στην υπόθεση της φτωχοποίησης και των αυτοκτονιών. Τώρα όμως το πράγμα έφτασε στο απροχώρητο.

Πρέπει η Εκκλησία, της ενόχου σιωπής δυστυχώς - έστω και τώρα - με όση δύναμη έχει απομείνει στα πνευμόνια κάποιων ιεραρχών, να δημοσιοποιήσει τα ονόματα των αρχιτεκτόνων του ανοσοιουργήματος και δημόσια να εκφρασθεί εκκλησιαστικά θέτοντας αυτούς εκτός του ποιμνίου της. **Διαφορετικά θα αναλάβουν οι ορθόδοξοι χριστιανοί και θα γίνουν φρουροί της πίστεως και δεν θα υπάρξει πλέον δοξολογία και ορκωμοσία με προδότες της παραδόσεως και του αίματος των αγίων.** Κλειστές οι πόρτες των ναών στους βέβηλους. Το ίδιο επιτίμιο πρέπει να επιβληθεί και σε όσους από ασυγχώρητη πλέον και βλακώδη εμμονή στηριξουν και ψηφίσουν τα δύο μεγάλα κόμματα, αλλά και άλλα που από ιδεολογία δεν σέβονται την Εκκλησία.

Τέλος καλούνται οι καταστηματαρχες, οι οποίοι ήδη διαφωνούν κάθετα με το μέτρο, να υψώσουν φωνές και προειδοποιήσεις, οι δε κληρικοί της Ελλάδος, να διατρανώσουν την αντισυνταγματικότητα του εν λόγω νομοσχεδίου, διότι το ελληνικό σύνταγμα προστατεύει τους ιερούς κανόνες, μέσα στους οποίους περιλαμβάνεται και η αργία της Κυριακής και να επιβάλλουν τα πνευματικά επιτίμια στους καταπατητές της πίστεως.

Όλοι δε οι πιστοί με κορυφαίους τους Μητροπολίτες να εισβάλουν στη Βουλή την ημέρα της συζήτησης και να απαιτήσουν την ανατροπή του Νομοσχεδίου ή να θυροκολλήσουν, αν δεν μπορέσουν να καταθέσουν, έγγραφο αφορισμό σε όσους το ψηφίσουν, στη μνήμη του Μεγάλου Διδάχου των Σκλάβων αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

«Γεννήματα εχιδών», πολιτικοί των Μνημονίων, της Μπιλντεμπεργκ και της Νέας Τάξης «ήγγικεν» πλέον η Ώρα της οργής του Θεού και του λαού!!!

«ΧΡΙΣΤ. ΕΣΤΙΑ ΛΑΜΙΑΣ»

«ΜΩΡΑΙΝΕΙ ΚΥΡΙΟΣ,
ΟΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΑΠΟΛΕΣΑΙ»

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΜΑΘΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ:

Πολλή Θρησκεία και καθόλου Χριστός

σε «θρησκευολογικό χυλό». Έχω διαβάσει το «πρόγραμμα σπουδών στα Θρησκευτικά» για το Νέο Σχολείο, που ευαγγελιζόταν η κ. Διαμαντούλου -ο πιο σκληρός πυρήνας της Νέας Τάξης εν Ελλάδι.

Εν πρώτοις, η γλώσσα και οι λέξεις που χρησιμοποιούν οι συντάκτες του. Σε πολλά σημεία διαβάζουμε λέξεις και φράσεις όπως: αυτοδιαμόρφωση της συνειδησής τους, αυτοβελτίωση (των μαθητών), αυτοσυνειδησία και αυτοπραγμάτωση, αυτοπροσδιορισμός της προσωπικής τους ταυτότητας, αυτοστοχαστικός τρόπος γνώσης, αυτογνωσία. Πανταχού παρόν το «εγώ», ο εαυτός, πουθενά το ευλογημένο «εμείς» του Μακρυγιάννη. (Στο έργο βιβλίο του «Αυτοειδωλον εγενόμην», ο Γρ. Ζιάκας τονίζει ότι η «ολοκλήρωση του προγράμματος της Νεωτερικότητας» καταλήγει στον **κενά εγωπικό ατομάνθρωπο. Ο Άλλος δεν είναι Πλησίον**, αλλά, όπως μας το κατέδειξε η ενόραση του Σαρτρ, **η κόλαση**. Αρα τον ποδοπατάς για να αναρριχηθείς και να πετύχεις. Ο καθένας για τον εαυτό του κι ο Θεός για κανένα. Στην καθ' ημάς Ορθόδοξη παράδοση, κόλαση είναι η αδυναμία αλληλοπεριχώρησης των προσώπων. Στην Κόλαση δεν βλέπει ο ένας το πρόσωπο του άλλου, βεβαιώνει το Γεροντικό, ενώ είναι πολύ κοντά: πλάτη με πλάτη. «Εκεί συν δύο δεν κάθονται συν δύο δεν κουβεντιάζουν», επιμαρτυρεί και η δημοτική μούσα).

Πέραν αυτού, στο κείμενο συναντάς τους **συνήθεις ασαφείς νεολογισμούς,κακομεταφρασμένα δάνεια** όπως «θρησκευτικός γραμματισμός» «χειραφετικό ενδιαφέρον», η «πολυπολιτισμικότητα-λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή- «ενσυναίσθηση», που παραπέμπουν στην ορολογία νεοεποχίτικων σεκτών.

Όλα αυτά είναι **κελύφη** κάτω από τα οποία κρύβεται επιμελώς ο **ανομολόγητος στόχος των ομάδων αυτών** -μεταπατερικοί, νεοπατερικοί και λοιποί «καίρο»-σκοπούντες- **να μετατρέψουν το μάθημα σε θρησκευολογία**. Περαινώντας αυτές τις εισαγωγικές σκέψεις και με αφορμή την γιορτή των Τριών Ιεραρχών, λίγα λόγια για το μάθημα στο Δημοτικό Σχολείο. (Θα κλείσω με οσημν ευωδίας πνευματική, τα λόγια των αξεπέραστων αγίων Πατέρων για το μάθημα).

Κατ' αρχάς, μην λησμονούμε ότι στις δύο πρώτες και πολύ σημαντικές τάξεις του Δημοτικού σχολείου δεν υπάρχει μάθημα αυτοτελές Θρησκευτικών ούτε εγχειρίδιο. Άρα εναπόκειται στον δάσκαλο ή την δασκάλα το τι θα διδάξει. (Ο **άγιος Γέροντας Παΐσιος** συμβούλευε δασκάλους, με αναφορά στην Πίστη και την Πατρίδα, «να παίρνουν Πρώτη Δημοτικού», **την πιο κρίσιμη τάξη**, γιατί τότε εντυπώνονται ανεξίτηλα, διά βίου, οι γνώσεις). Κείμενα θρησκευτικού περιεχομένου βρίσκουμε γι' αυτές τις τάξεις στα βιβλία Γλώσσας. Κι εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα. Έτσι, για παράδειγμα, μαθαίνει ο μαθητής ότι δεν υπάρχουν άγιοι της Εκκλησίας μας, αλλά «ο άγιος της φίλιας, ο Φιλάγιος». (Ανθολόγιο, σελ. 107). Διαβάζει μια **νερόβραστη «προσευχή»** της Θέτιδος Χορτιάτη **καίχι το «Πάτερ ημών»**, που το μαθαίνουμε απ' την ώρα που ανοίγουμε τα μάτια μας στον κόσμο. Για τον Αν-Βασίλη, ο οποίος φέρνει μια γάτα δώρο στην οικογένεια του Ιβάν, που «εγκατέλειψε τον τόπο της εξαιτίας μιας χιονοστιβάδας». (σελ. 113). Ένα χαζοχαρούμενο ψευτοποίημα με τίτλο το «λαγουδάκι της Λαμπρής». Ειδικά για το κοσμοσωτήριο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου το πρωτάκι θα διαβάσει τρία ποιήματα. Στο Ανθολόγιο το «Ήρθε η Πασχαλιά» με στίχους όπως: «Ήρθε η πασχαλιά / και τσουγκρίζει αυγά / το μικρό παιδάκι». (σελ. 116). Ενώ στο **βιβλίο Γλώσσας**, ένα με τίτλο «Πασχαλινό» όπου συναντά στίχους όπως: «και μοσχοβολούν οι φούρνοι / τα τραπέζια κοκκινίζουν / απ' τα κόκκινα αυγά» και το άλλο με τίτλο «Πασχαλινά κολουούρια» με στίχους «Το Πάσχα οι άνθρωποι έφτιαχναν κολουούρια / να μοιάζουν με πουλιά, ψάρια, ανθρωπάκια / τους έβαζαν για μάτια και στόμα γαρίφαλα ή ξυλάκια». (σελ. 56). Ούτε ένα «Χριστός Ανέστη»!

Ούτε λίγο ούτε πολύ **το σχολείο γκρεμίζει και διαστρέφει ό,τι προσέλαβε το παιδί, μέσω της οικογενειακής του εμπειρίας, για τα μεγάλα πανηγύρια της Ορθοδοξίας**. Και ας

μην ξεχνάμε το σχολικό βιβλίο έχει κύρος και ή μορφώνει ή ακυρώνει... Το μόνο που διασώζει την κατάσταση είναι ότι πολλοί δάσκαλοι, άλλοι εξαρχής και άλλοι στην πορεία, αντιλήφθηκαν την κακεργασία και διδάσκουν «τα παλιά δικά μας πλούτη» (Παλαμάς). Για τους αδιάφορους ή τους εκκλησιομάχους «των συνιστώσων» (και λοιπά... κοράκια) συμβουλεύω τους γονείς να πιέζουν και... να τραβούν αυτιά. Αρκετά ανεχτήκαμε τόσα χρόνια τις μαγαρισίες τους. (Δεν έλεγε ο Πλαστήρας «την Ελλάδα από το αυτί θα την αρπάξουμε και θα τη σώσουμε, θέλει δεν θέλει».)

Στις μέρες μας φορτώσαμε τα παιδιά με **πληθώρα γνωστικών αντικειμένων, στραφήκαμε στον εγκέφαλό του και εγκαταλείψαμε την ψυχή του**. Αλλά «Παιδεία ου την υδρίαν πληρώσαι, αλλά ανάψαι αυτήν», είναι άναμμα ψυχής η Παιδεία και όχι γέμισμα άδειου δοχείου με σκόρπιες και άχρηστες πληροφορίες, κατά τον Πλάτωνα. Και όλη η γνώση είναι άχρηστη, εάν δεν υπάρχει η γνώση του Θεού και του νόμου του, κατά τον Μέγα Βασίλειο.

Γι' αυτό το μάθημα των θρησκευτικών κατέχει εξέχουσα θέση στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα των Τριών Ιεραρχών. Σκοπός του μαθήματος αυτού, κατά την γνώμη τους, δεν είναι η απόκτηση γνώσεων, αλλά η διά της γνώσεως και εφαρμογής του νόμου του Θεού, πνευματική και ηθική ανύψωση του παιδιού. Σ' αυτόν, τον νόμο του Θεού, προτρέπουν οι Τρεις Ιεράρχες τους δασκάλους, να ωθούν τα παιδιά να παρακύπτουν, για να αντλούν «τον εκ των διττών Διαθηκών πλούτον μέγαν»(1).

Επειδή θεωρούν το μάθημα αυτό βασικό για την μόρφωση, την πνευματική και ηθική του παιδιού, συνιστούν να διδάσκει από τα πρώτα έτη της φοιτησέως του στο σχολείο. Μ' αυτόν τον τρόπο στην απαλή ψυχή του παιδιού αποτυπώνεται ακόπως ο νόμος του Θεού. Γι' αυτό και ο Χρυσόστομος λέει: «*δόμεν αυτοίς υπόδειγμα εκ πρώτης ηλικίας τη των Γραφών αναγνώσει ποιούντες αυτούς σχολάζειν*»(2). Ιδιαίτερη προτίμηση δεικνύει ο Μέγας Βασίλειος στους Ψαλμούς, την διδασκαλία των οποίων θεωρεί ως την πλέον καταλληλότερη και «τερπνοτέραν» για τους αρχάριους μαθητές, εκτός της διδακτικής τους αξίας την οποία ομοίως αναγνωρίζει.

Και είναι πράγματι μεγάλη η αξία των Ψαλμών για την καλλιλογική τους ωραιότητα και την διδακτική τους δύναμη. Περιέχουν πλούτο διδαγμάτων, τα οποία δύναται να τεθούν νομοθετήματα στον βίο. «*Η δε των ψαλμών βιβλος το εκ πάντων ωφέλιμον περιείλεφε*», λέγει ο Μ. Βασίλειος «... ιστορίας υπομνηνήσκει • νομοθετεί τω βίω υποτίθεται τα πρακτέα • και απαξπλώς κοινόν ταμείον έστιν αγαθών διδαγμάτων»(3). Με την μελέτη των Ψαλμών εναποτίθεται στις απαλές ψυχές των παιδιών, οι οποίες μοιάζουν με «εύπλαστον κηρόν», σφραγίδα ανεξίτηλος ο νόμος του Θεού.

Εκτός του Ψαλτηρίου συνιστούν ως κατάλληλο προς διδασκαλία κείμενο και τις Παροιμίες (4). Και πολύ σοφά, διότι οι Παροιμίες με την μεγάλη και βαθιά πείρα της ζωής, προσφέρουν στον αναγνώστη ένα σύστημα ορθού και συνετού βίου. Του ομιλούν με ένα τρόπο πολύ προστό και ευχάριστο, για τις σχέσεις του με τους δικούς του, τους φίλους του, την κοινωνία, τον Θεό.

Διάφορες ιστορίες και από τ' άλλα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, όπως η ιστορία του Κάϊν και του Άβελ, ή του Ησαύ και Ιακώβ και άλλες, συνιστώνται από τους Πατέρες για διδασκαλία. Και από την Καινή Διαθήκη προτρέπει ο Γρηγόριος ο Θεολόγος να λαμβάνεται ύλη για διδασκαλία και μόρφωση των μαθητών.

Αυτά μας κανοναρχούν οι άγιοι. Εμείς όμως αφήνουμε τους παντοειδείς θρησκευολόγους και τιποτολόγους να ετοιμάζουν ένα μάθημα «Θρησκευτικών» με πολλή θρησκεία, αλλά καθόλου Χριστό.

(1) Γρηγόριος ο Θεολόγος, Migne, P.G. 37, 1589.

(2) Migne P.G. 62, 151.

(3) Migne P.G. 29, 212. A. (4) Μέγας Βασίλειος, Migne, P.G. 31, 953.

Το "ευλογημένο" ΦΑΚΕΛΑΚΙ!

Ο δεσπότης πρόκειται να επισκεφθεί χωριό της Μητρόπολης για εορταστικό εσπερινό. Ο παπάς και οι επίτροποι συσκέπτονται και ακολουθεί ο παρακάτω διάλογος:

Παπάς: Θα έλθει ο δεσπότης για τη γιορτή.

Επίτροπος: Καλώς να έρθει.

Παπάς: Ναι, αλλά κι εμείς κάτι πρέπει να του δώσουμε μια κι επισκέπτεται το χωριό μας.

ΤΙ ΛΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ! ΓΙΑ ΧΑΧΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ;

Λάβαμε δεκάδες διαμαρτυρίες από επαγγελματίες, εμπόρους και απλούς ανθρώπους για την εγκύκλιο που έστειλε ο δεσπότης Λάρισας σχετικά με την αργία της Κυριακής, μεσή σε λόγια, ανεφάρμοστη δε από τον ίδιο: «Ας αναλάβουμε τον αγώνα, αδελφοί μου... Ας αντισταθούμε υπερασπίζοντας τον πνευματικό αυτό θησαυρό, του οποίου όμοιος δεν είναι άλλος».

Διαμαρτυρήθη-

καν οι πιστοί διότι ενώ καλούνταν από το δεσπότη να αγωνιστούν μαζί (να αντισταθούμε) αυτός τόσκασε για δεκαήμερο ταξίδι πριν την ψήφιση του νόμου.

Δυστυχώς, μ' αυτόν τον τρόπο - κόλπο, χρόνια πορεύεται ο δεσπότης. Όταν οσφραίνεται κάποιο θέμα που "πουλάει", ξαμολάει κάποια εγκύκλιο και μετά εξαφανίζεται. Το γράφι ο τύπος, το παίρνουν τα... χριστιανικά περιοδικά, το αναπαράγουν, τρέχουν και κάποιοι κλακαδόροι - κόλακες («τι ωραία που τα είπατε σεβασμιώτατε...») και έτσι περνάει ο καιρός με λόγια του αέρα.

Εάν πραγματικά ήθελε να κάνει τα λόγια πράξη θα εγκατέλειπε τον αγώνα για να πάει εκδρομή ένα

δεκαήμερο στις Σκανδιναβικές χώρες; Όχι. Θα καλούσε τους τοπικούς βουλευτές και θα τους έθετε προ των ευθυνών τους. «Ακούστε - θα τους έλεγε - εάν ψηφίσετε αυτό το νόμο θα είστε αντίθετοι προς τις εντολές του Θεού, θα θεωρήσετε

εχθροί της Εκκλησίας, αλλά και οι μεταξύ μας σχέσεις (εθιμοτυπικές, προεκλογικές, ονομαστικές, επισκέψεις, πανηγύρια, φωτογραφίες, τραπέζια...) κομμένες». Αυτά όμως δεν έγιναν γιατί μια τέτοια στάση απαιτεί «κότσια», πίστη στο Χριστό έμπρακτη, πνεύμα θυσίας, παλληκαριά, αρετές που δεν τον κοσμούν γιατί «ηγάπησε τον κόσμο μάλλον...» και τα ανά τα φιόρδ ταξίδια για να κατασιγάσει τη φλόγα της συνείδησης που συνεχώς τον ελέγχει.

Αντίθετα με τον Λαρίση, άλλοι αρχιερείς ύψωσαν χριστιανικό ανδροπρεπές ανάστημα αδιαφορώντας για τις όποιες συνέπειες. Ο Πειραιώς Σεραφείμ διαμήνυσε προς τους εθνοπατέρες «Να μην ξαναπατήσουν το πόδι τους στην εκκλησία όσοι απ' αυτούς ψήφισαν τον εν λόγω νόμο. Παύουν να έχουν οποιαδήποτε σχέση με την

ιερά Μητρόπολη Πειραιώς, και θα τους απαγορευθεί οποιαδήποτε παρουσία τους σε οποιαδήποτε σύναξη της Μητρόπολης, διότι καταπάτησαν το νόμο του Θεού».

«Θα αποστρέφομαι βουλευτή ή υπουργό που ψήφισε το νόμο - λέγει ο Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας. Και συνεχίζει: «Θα χαιρετώ με αγάπη και σεβασμό έναν χριστιανό γύφτο και μια γύφπσσα, αλλά θα αποστρέφομαι τον βουλευτή και τον υπουργό εκείνο, που ψήφισε νόμο για την κατάργηση της Κυριακής ημέρας».

Τι λέτε, θα ψήφισαν οι βουλευτές μας το νόμο εάν οι δεσποτάδες μας έθεταν έτσι ωμά το θέμα και δεν αρκούσαν σε μια ανώδυνη εγκύκλιο προς τον... πιστό λαό; Οι μάρτυρες δεν εγκατέλειψαν την αρένα προπιμώντας χώρους αναψυχής και πίνοντας το καφεδάκι με τη συντροφιά... ευλαβών κυριών και με θέα - όχι το Αιγαίο - τις πολυάριθμες σκανδιναβικές λίμνες!

Ευτυχώς «το μικρό ποίμνιο» παραμένει νουνεχές με κρηκική αντίληψη και δυνατότητα εντοπισμού του κινδύνου.

Και αναρωπιόμαστε 17 περίπου χρόνια στη Λάρισα δεν ανιλήφθηκε ο κατά Μέγας ότι υπάρχουν και πιστοί που δεν ανήκουν στους χαχόλους που τον συνοδεύουν;

Επίτροπος: Σαν τί, παπά μου;

Παπάς: Ε, ένα φακελάκι με 2-3 κατοστάρικα... αλλά θα κάνουμε ένα... κόλπο. Αν ο Σεβασμιότατος κάνει πως δεν το θέλει, δε θα το δώσω ευχαριστώντας τον.

Επίτροπος: Μα τόσα λεφτά! Τέλος, ας κάνουμε το χατίρι του παπά.

Ήρθε η ημέρα, και αφού τελείωσε ο εσπερινός, ο παπάς πλησίασε τον δεσπότη με το φακελάκι στο χέρι. Τον βλέπει ο Πρωτοσύγκελος και του λέγει:

Πρωτ/λος: «Πάτερ, δε χρειάζεται... έχετε ανάγκες». Την ώρα που ο παπάς πάει να βάλει το φακελάκι στην τσέπη, ο δεσπότης, που παρακολουθούσε το «κακόγουστο θέατρο», άπλωσε το χέρι και πήρε το «ευλογημένο φακελάκι» και το έχωσε στη δεσποτική τσέπη.

Επίτροπος: Συμφορά μας, πώς θα συγκεντρώσουμε τα κατοστάρικα αφού θα χρειαστούν μήνες γι' αυτό; Για φακελάκια γιατρών, υπαλλήλων πολεοδομίας και άλλων μας μιλούν τα Μ.Μ.Ε. Για τα δεσποτικά φακελάκια δεν κάνει κανείς λόγο. Κι αν υπολογίσει κανείς δέκα (10) δεσποτικές επισκέψεις το μήνα από 300 € (3.000 €) πόσα τρακοσάρια - μαύρο αφορολόγητο χρήμα - συγκεντρώνονται το χρόνο;

ΝΑ ΠΑΠΑΣ, ΝΑ ΜΑΛΑΜΑ!

Παπάς μεγάλου ναού της πόλης, γνωστός με τα σουρτα-φέρτα στη μητρό-

πολη, χειροτονία του δεσπότη και μέγας κλακαδόρος, τα τσουγκρίσε μαζί του και ζήτησε να φύγει για ξένους τόπους. Για αρκετό καιρό η μητρόπολη αρνούταν κάτι τέτοιο. Κάποια μέρα

όμως μαθεύτηκε, ότι έγιναν τραπεζώματα αγάπης, ακούστηκαν λογυδρία απο-

πολη, χειροτονία του δεσπότη και μέγας κλακαδόρος, τα τσουγκρίσε μαζί του και ζήτησε να φύγει για ξένους τόπους. Για αρκετό καιρό η μητρόπολη αρνούταν κάτι τέτοιο. Κάποια μέρα

χώρα να βρει την "τύχη" του.

Στάσου όμως και να δεις, Φεύγοντας ο παπάς, πήρε

μαζί με το απολυτήριο και την ογδοντάρα μπάγκα (rangari) - αν είναι αλήθεια - αφήνοντας στη θέση της ένα σκουπόξυλο.

Οι ενορίτες έσπασαν τα τηλέφωνα λέγοντας ο καθένας και κάποια... "ψυχωφελή" ιστορία.

Ο ίδιος διεμήνυσε σε γνωστό του πρόσωπο όταν του παραπονέθηκε: «Όλοι τα αρπάζουν· γιατί να μην πάρω κι εγώ κάτι για το νέο μου ξεκίνημα!».

ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ

Ήταν 20η Μαΐου του 2010 όταν ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος Β' έδωσε εντολή στον Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου να καταθέσει μνητυρία αναφορά στον Εισαγγελέα διότι εντοπίστηκε "ποντικός" στα γραφεία του Συνοδικού Μεγάρου που υπεξείρασε 25.000 ευρώ από καταθέσεις στην Εμπορική Τράπεζα.

Η ιερή υπεξαίρεση έγινε - όπως ανακοινώθηκε από υπάλληλο του Συνοδικού Μεγάρου - πλαστογραφώντας την υπογραφή του Αρχιεπισκόπου και του Αρχιγραμματέα. Οι "γάτοι" της Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος δεν πείστηκαν ότι ήταν μόνον ένας αυτός που έστησε όλη αυτή την κομπίνια και άρχισαν να ερευνούν και ανώτερα κλιμάκια του Συνοδικού Μεγάρου.

Ο Αρχιγραμματέας έγινε δεσπότης (ήρθε και στην Λάρισα να μας ευλογήσει). Ο "ποντικός" υπάλληλος αντί να θεθεί σε διαθεσιμότητα μέχρι να ξεκαθαρίσει το θέμα, μετατέθηκε σε άλλη διεύθυνση εντός του Συνοδικού Μεγάρου. Ο νέος Αρχιγραμματέας, εξ αιτίας της παρατηρητικότητάς του κατά την

παραδοχή και παραλαβή, αντελήφθη ότι από την Εμπορική Τράπεζα έλειπαν ιερά χρήματα. Τι σύμπτωση όμως! Και αυτός έγινε δεσπότης!

Από τότε, παρ' ότι πέρασαν τρισήμισι χρόνια, δεν είδαμε τον "λαλίστατο" Αρχιεπίσκοπο να πει λέξει για τα εξαφανισθέντα χρήματα που προέρχονται από το κερράκι του πιστού.

Στα χρόνια αυτά έγιναν και άλλα παρόμοια στον ιερό χώρο της Εκκλησίας. Αυτό όμως που μας προβληματίζει είναι το περιστατικό που έγινε φέτος την Μεγάλη Πέμπτη - ημέρα προδοσίας του Χριστού για τριάκοντα αργύρια - στις 2 Μαΐου.

Σε μπλόκο της Αστυνομίας, που έγινε στην εθνική οδό, συνελήφθη 40χρονος που στο πορτογαλικό του αυτοκινήτου του είχε πάνω από μισό εκατομμύριο ευρώ σε δεσμιδες μέσα σε κουτιά, και κάποια κοσμήματα - μάλλον από τάματα! Κι

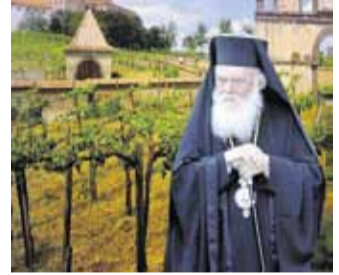
ω του θαύματος, ο υπάλληλος αυτός ανήκε στην Αρχιεπισκοπή.

Συγκεκριμένα ο Τύπος έγραφε:

«Ο 40χρονος δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την ύπαρξη ενός τόσο μεγάλου ποσού και έτσι συνελήφθη, ενώ ερευνητάι από πού βγήκαν όλα αυτά τα χρήματα... Ο εν λόγω Κύριος εργάζεται σε κομβικό πόστο της Αρχιεπισκοπής κι εν τούτοις οι παρακείμενοι δεν

είχαν να πουν τίποτα... Ήταν "δικά του" τα λεφτά; Κι αν όχι, για ποια, δίχως άλλο, βαθιά τσέπη προορίζονταν; (παρασκήνιο 8/7/13).

Μετά την τελευταία σύλληψη του Παπαδήμου με τις μεγάλες απάτες του Πατριарχίου Ιεροσολύμων, τα γεγονότα του Δημητριάδος, του Ναυπάκτου, του Ιωαννίνων κ.α. ο κόσμος άρχισε να πιστεύει ότι, η Εκκλησία έγινε ένα ξέφραγο αμπέλι που όποιος θέλει αρπάζει και φεύγει.

Λαμπαδάριος

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΝΤΡΟΠΗ και πάλι ΝΤΡΟΠΗ

Ο μητροπολίτης Φλώρινας Θεόκλητος μάζεψε στο μνημόσυνο του Αυγουστίνου κάθε καρδιάς καρδιά. Ανθρώπους που πλήγωσαν την ευαίσθητη καρδιά του γέροντος, άλλους που τους απομάκρυνε για λόγους που ο ίδιος γνώριζε, και **οικουμενιστές** που ήρθαν τώρα στην Φλώρινα για να προσβάλουν τη μνήμη του, παρουσιάζοντας έναν τελειώς διαφορετικό Καντιώτη από εκείνον που γνωρίζουμε - μήπως είναι τυχαίο το ταξίδι του Θεόκλητου στον Βαρθολομαίο, τον **αρχιοικουμενιστή**;

Δεύτερο πρόσωπο, που με τέχνη κινεί παρασκηνιακά τα νήματα προς (ιδιον όφελος (δεσοποποίηση), είναι ο Πρωτοσύγκελος της μητρόπολης, ο διοργανωτής της επιμνημόσυνης τελετής-φιέστας, όπως θα γίνει αντιληπτό από τους παρευρεθέντες επισήμους στο μνημόσυνο και τα διαδραματισθέντα, τα οποία καμμία σχέση δεν μπορούν να έχουν με τον μακαριστό Αυγουστίνου.

Αιτία της αναστάτωσης, που προκλήθηκε την παραμονή του μνημοσύνου του μακαριστού Γέροντα, υπήρξε η προσπάθεια αλλοίωσης της προσωπικότητάς του. Τακτική συνηθισμένη στον οικουμενισμό και ευάρεστη. Ως παναίρεση και πανθηρσκεία, προωθούμενη μάλιστα και από εκκλησιαστικούς ταγούς, επιδιώκει, ό,τι δεν κατάφεραν εν τη ζωή, προσπαθούν τώρα να το αλλοιώσουν μετά θάνατον.

Τον άχαρο αυτό ρόλο ανέλαβε να παίξει ο περιφερόμενος, χωρίς επισκοπή, **Προικονήσων Ιωσήφ** την παραμονή του μνημοσύνου του π. Αυγουστίνου στη Φλώρινα, - γνωστός στους Αγωνιζόμενους Λαρισαίους -, βοηθούμενος από τον **Εδέσσης**

Ιωήλ εκπρόσωπο του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, στον οποίο ο Μητροπολίτης Γόρτυνος Ιερεμίας Φούντας είπε: «Είπε ο θεός στον προφήτη: να ανεβάσεις τον άνθρωπο ψηλά και όχι να κατεβάσεις την πίστη χαμηλά, γιατί αν κατεβάσεις την πίστη χαμηλά - άγιο εκπρόσωπε του οικουμενικού θρόνου, και την κάνεις οικουμενιστική, άμα κηρύξουμε οικουμενισμό και παπισμό, άγιο εκπρόσωπε του οικουμενικού θρόνου, τότε πάει, χάσαμε την πίστη». Και κάλεσε τον Εδέσσης «Να τα πεις αυτά στον Πατριάρχη» κι ο Εδέσσης αντέτεινε: «Να πάτε να τα πείτε εσείς στον Πατριάρχη...».

Ο κόσμος άρχισε να χειροκροτεί τον Γόρτυνος Ιερεμία για τη σθεναρή θέση όσο και για τα παρακάτω: [«Ο π. Αυγουστίνος κήρυττε ακουτούρευτο το Ευαγγέλιο, δεν το νόθευε, γιατί διάβαζε το χωρίο του προφήτου Μαλακίου που έλεγε: «Η αλήθεια οφείλει να είναι στο στόμα του ιερέως και δόλος να μην υπάρχει στα χείλη του...»].

Τελευταίος μίλησε, ο γνωστός σε μας, Προικονήσων Ιωσήφ, προσκεκλημένος τιμητικά να κηρίσει την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Ωδείο της Φλώρινας. Να τι είπε ο αθεόφοβος χωρίς να κοκκινίσει: «... ο π. Αυγουστίνος πήγε στην Κων/λη και ζήτησε από τον Δημήτριο συ-

γνώμη που έκοψε το μνημόσυνο του οικουμενικού Πατριάρχη - Αθναγόρα - γιατί είδε τον σταυρό που κουβαλούσε και κατάλαβε το λάθος»!

Πιο άτιμο απ' αυτό, δε θα μπορούσε να λεχθή για τον π. Αυγουστίνου, τον άκονο εργάτη του Ευαγγελίου και ανυποχώρητο μαχητή όταν προσβάλλονταν τα ιερά και τα όσια από άθεους αξιωματούχους πολιτικούς, στρατιωτικούς, εκκλησιαστικούς και λαϊκούς, έστω κι αν αυτοί υπήρξαν δικτάτορες, βασιλιάδες, βασιλίσσες, υπουργοί κ.ά. οι οποίοι μη ανεχόμενοι να τους ελέγχει ένας... παπάς - πράγμα πρωτοφανές - επιχειρήσαν να τον εμφανίσουν ως ψυχοπαθή.

Μήπως και τώρα δεν επιχειρείται κάτι ανάλογο (τους Αποστόλους, τους ήρωες - Κολοκοτρώνη, Αθανάσιο Διάκο, κ.α. ως κουσουράτους); Είναι αναμφισβήτητο γεγονός, ότι οι στείροι και άκαρποι, κατεχόμενοι από φθόνο και ασίγαστο μίσος, πετούν λάσπη στους πνευματικά καρποφόρους για να σβήσουν, εν καιρώ, την εκτίμηση και το σεβασμό των απογόνων μας προς τους αξίους προγόνους (όσοι εξ αυτών ήταν άξιοι) σκορπίζοντας την αμφιβολία και τη σύγχυση.

Ναι, και τώρα το παιχνίδι ήταν καλά στημένο, διότι, ενώ πρώτος θα έπρεπε να αντιδράσει

